BUDAPEST, 1941. OKTÓBER 23. — I. ÉVFOLYAM 22. SZÁM.

ÁRA: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

FINN HŐSÖK KÖZELHARCA A LENINGRÁDI ERŐDÖVEZETBEN

Halálos új fegyver:

A technika háborúját vívják a milliós hadseregek. Feltalálók, mérnökök rajzasztalán, óriás iparlelepeken, gyárak, műhelyek és iparvidékek éjjel-nappal zúgó munkájában s a szakadatlan termelés megszervezésének rendjében **érik a győzelem... De lélek áll a technika mögött!** A durva nyersanyag csak a haladó, dolgos nemzeteknek engedelmeskedik s a tudásban és akaratban erős munkaszervezeteknek tárja fel rejtett titkait. **Nem a tömeg, hanem a célszerűség és az arányosság a modern hadfelszerelés sikerének titka.** A német hadiipar rugalmassága és alkalmazkodóképessége az a félelmetes **szellemi erő,** amely Hitler seregeit legyőzhetetlenné teszi. A keleti háború tombol még, de a német birodalom gyárai **már a nyugati harcok új fegyvereit kovácsolják.** A német repülőipar büszkesége **az új He 111** és a **He 115,** a szériában gyártott torpedó-repülőgép, **a tengerek réme,** az Atlanti Óceán vizein folytatott tengeri háború csodálatos acélmadara. Nem bombát dob ez a harcra is felszerelt repülőgép, hanem **torpedót, amely a víz alatt siklik tovább az ellenséges hajó oldalához. A tengeralattjárók méltó fegyvertársa megjelenik sűrű rajokban az óceánok és tengerek fölött s motorbúgása a nyugati döntés korszakát hirdeti...**

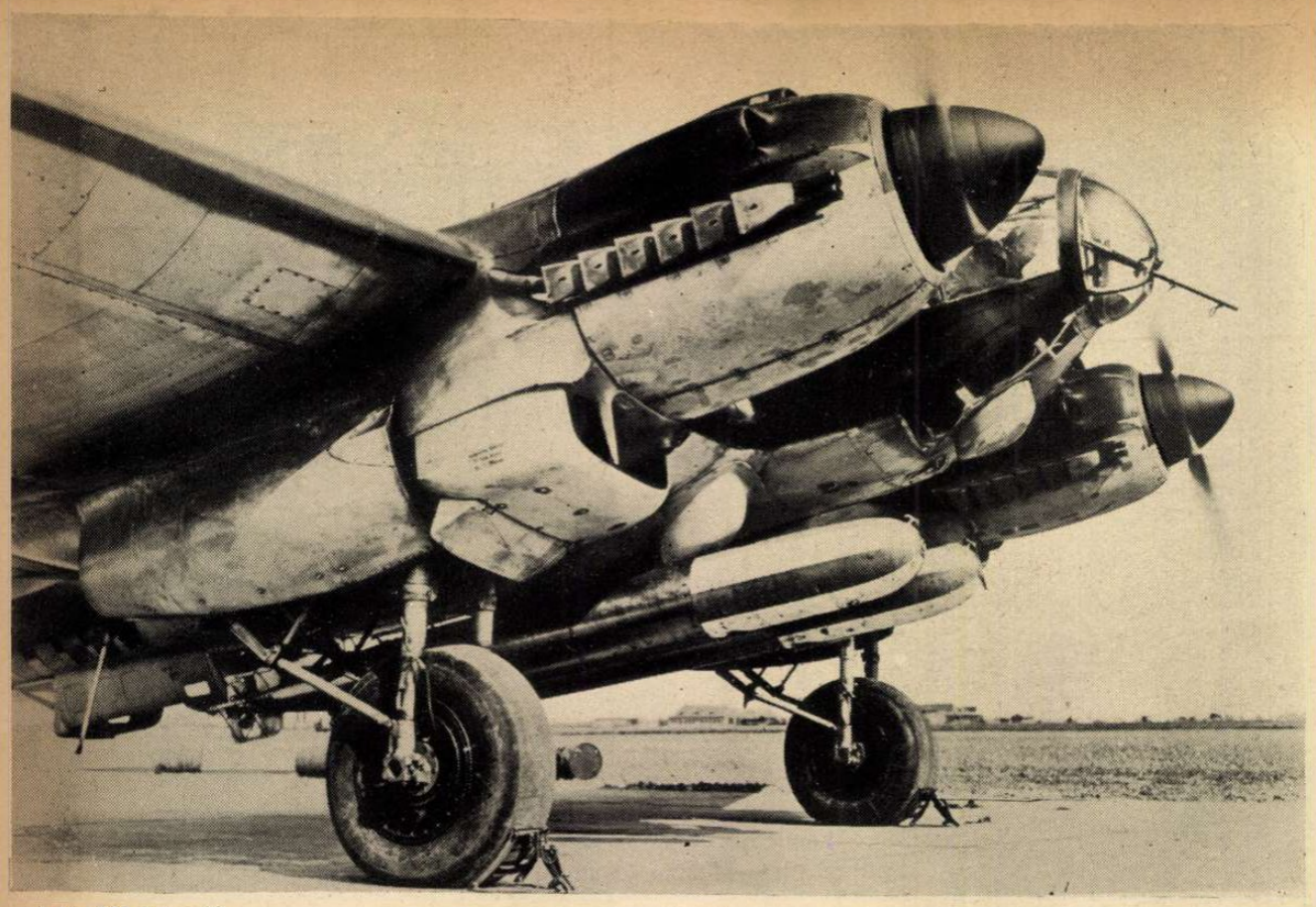

A He 111 torpedó-repülő. A lövész elfoglalja helyét a géppuska mellett, a légcsavarok süvítve hasítják a levegőt s a hatalmas gép néhány perc mulva elindul az angol haióhad vizeire...

A He 111 Nikolajev fölött, visszatérőben eredményes Fekete-tengeri útjáról.

A He 115, az új vízi torpedó-repülőgép a tengeri kikötőben várja az indulási parancsot. Alatta világosan kivehető a helyére szerelt torpedó.

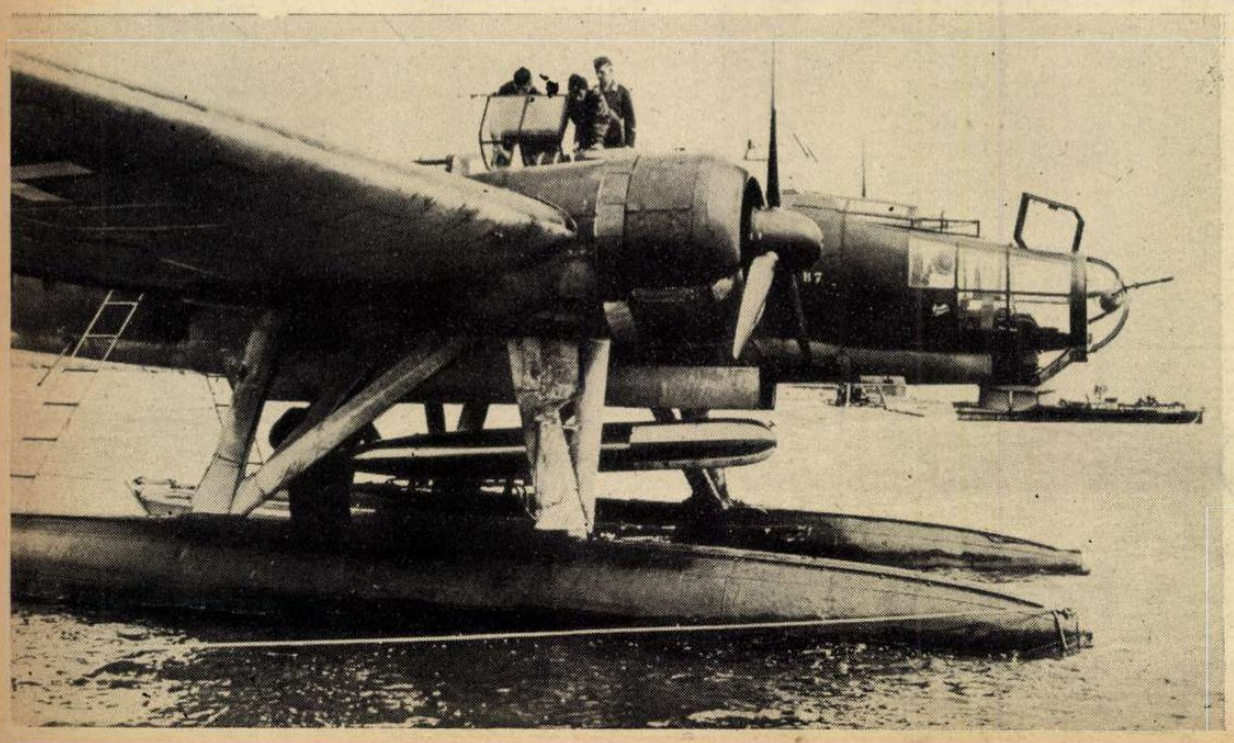

A hatalmas torpedót a repülőgéphez szállítják.

a TORPEDÓ-REPÜLŐGÉP

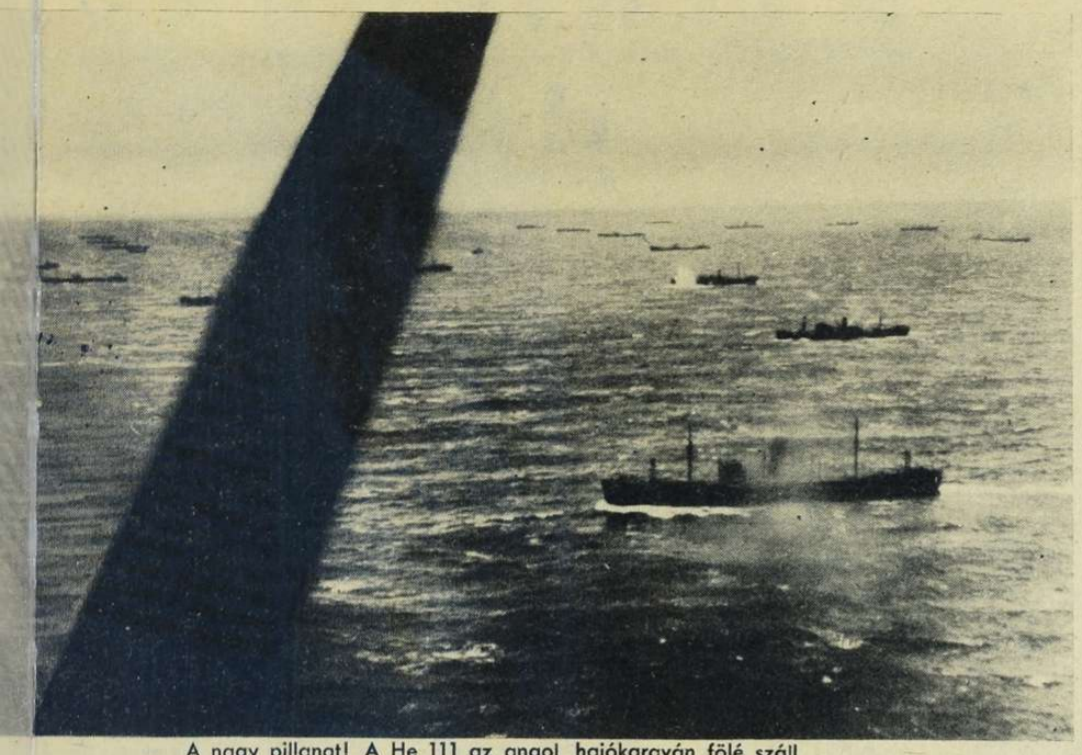

A nagy pillanat! A He 111 az angol hajókaraván fölé száll az Atlanti-óceánon. A harc már megkezdődött. Magasan csap fel a fehérre tarajozott víz, a ledobott torpedó helyén . .

HULL A TORPEDÓ!

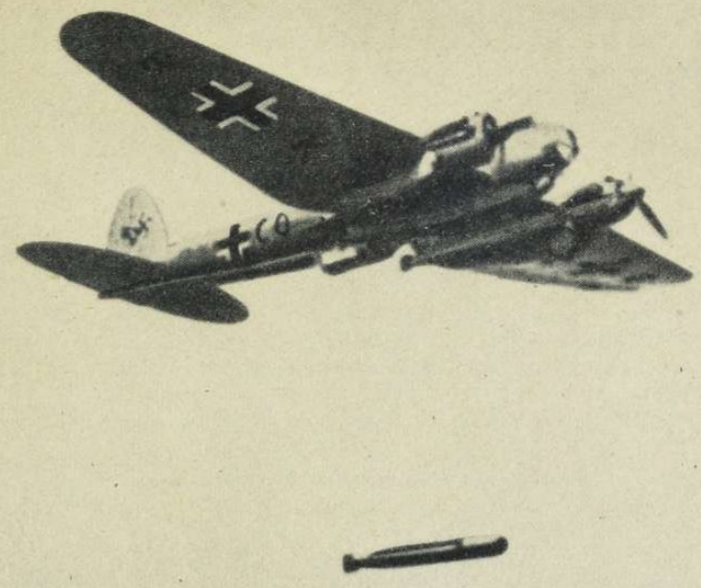

Így történt... A nagy angol szállító hajón meg-könnyebbülten látják, hogy messze vágott le a „bomba" és nem is robbant...

Messze száll már a He 111, amikor a torpedó robbanása derékbatöri az angol hajót, amelynek roncsa percek alatt a tenger méységébe süllyed s a végtelen vizen csak az égő olaj tüze táncol még egy rövid ideig, végső tisztességnek a hullámsír fölött...

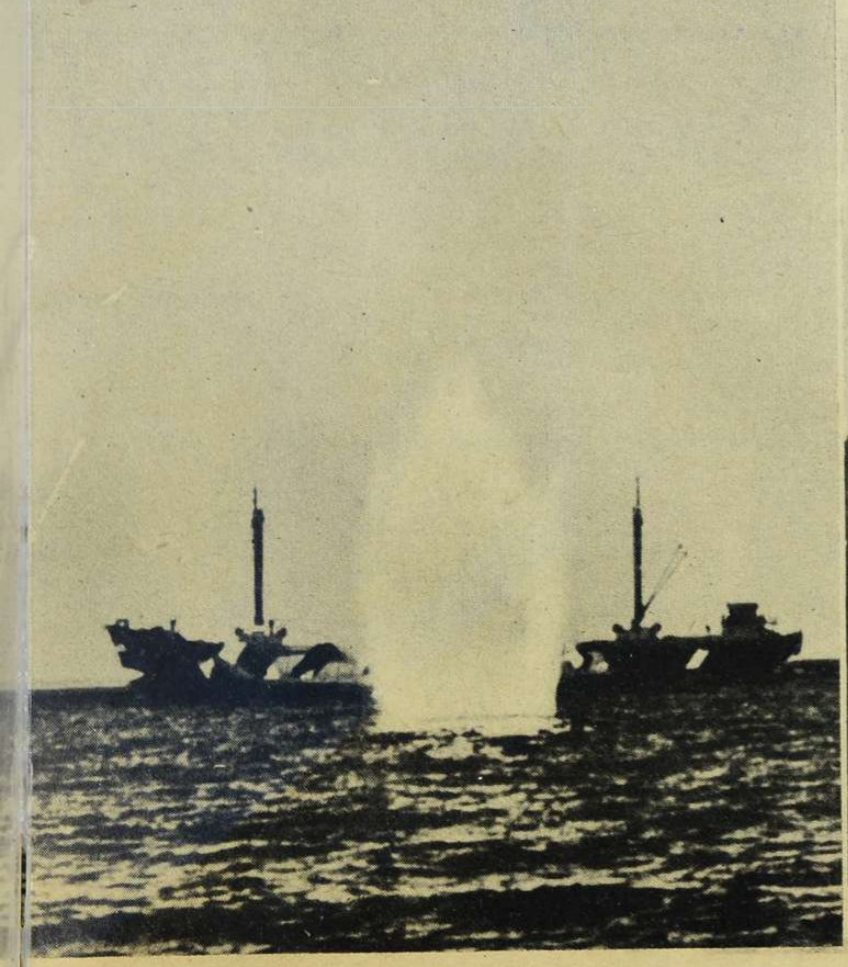

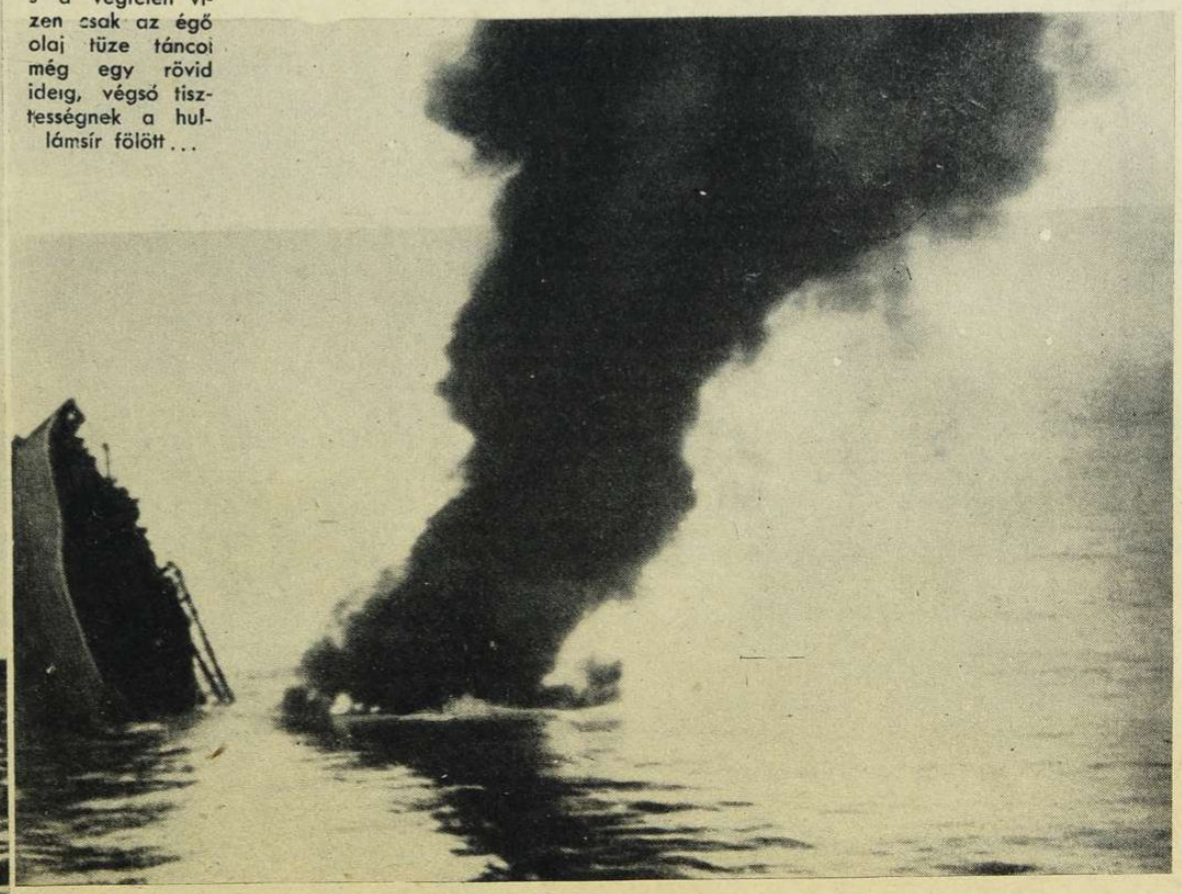

A LENINGRÁDI HARC

A rohamcsapat katonái kúszva közelítik meg a szovjet drótsövényes erődvonalát, hogy útat robbantsanak bele az előnyomuláshoz.

Oldalról géppuskatűz támogatja a merész vállalkozást, távoltartani az ellenrohamot . . .

A robbantott út a kiserőd felé

A robbantószert a sűrű drótsövény közé taszítják

Kézigránát a végső ellenállás letörésére . . .

Következik az új kis erőd a leningrádi övezetben . . .

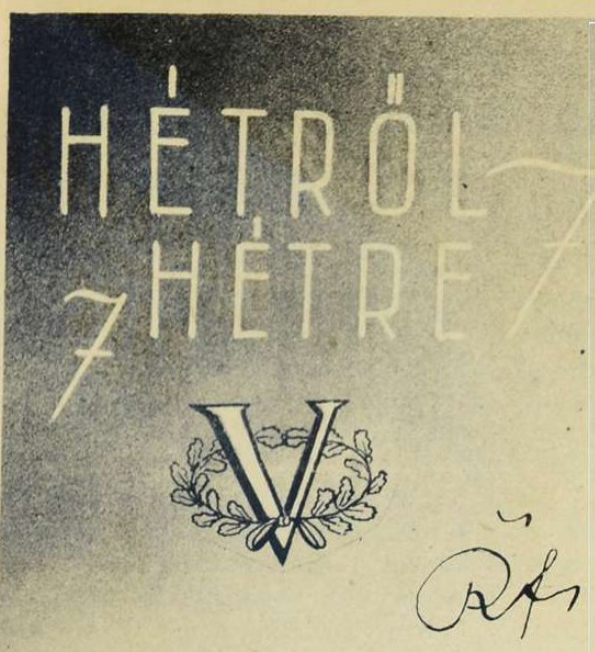

A legmagasabb felkészültség

nemzeti politikájáról írt ragyogó vezércikket a Magyarságban vitéz Rátz Jenő nyugalmazott honvédelmi miniszter, akinek bátor sorai között ott izzik a magyar jövendő szeretetének tüze. Korunk lelke s titka parancsol utat a magyar nemzetnek s az a megfejtett titok, hogy a XX. században nincs elkülönült, kis rétegekre korlátozott erkölcsi, politikai, katonai, vagy gazdasági nagyság, nincs eredményes osztálypolitika s nincs védhető kasztrendszer, mert vagy erős a nemzettest egésze s akkor magába foglal minden igazi nagyságot, vagy gyenge és széthulló s akkor vele pusztulnak a megbénult egyéni erők is... A legmagasabb magyar felkészültség politikája nem ismerhet urat és munkást, nem adhat előnyt névnek, születési rangnak, vagyonnak és rokoni összeköttetésnek s nem biztosíthat vezető helyet senkinek sem, tehetség és munka nélkül a magyar élet és állam vezetésében! A legmagasabb felkészültség azt követeli, hogy „magyar népünket egyformán érhesse mindenütt a napfény s ne tömörüljön csak az egyik oldalon a kincs, pompa és fény és a másik oldalon csak a legsötétebb, áthatolhatatlan árnyék"... A fáradtakon és a megterheltekken kell enyhíteni, hogy keresztjüket könnyebben viselhessék. Minden tehetség érvényesülése, a magyar szellemek kisarjaztatása és a nemzet legnagyobb anyagi jólétének kifejlesztése nem idegen eszmék utánzása, hanem a legfőbb, korszerű magyar kötelesség, betölteni méltó szerepünket a Duna-völgyében. Egyetlen kor sem emeli a múlt puszta jogán új magasságokba, a haladástól vonakodó nemzeteket. Örökké élt és élni fog a magyarságban a küzdés és megújhodás vágya; ezért élünk és vagyunk s ezért szükséges a legmagasabb felkészültség az áldott és örömmel várt jövendőre...

Győrffy-Bengyel Sándor

közellátási miniszter nyilatkozatot adott az áruhiány okairól és a spekuláció megfékezéséről. „Sajnos" — mondotta a miniszter —, „mindig akadnak lelkiismeretlen egyének, akik saját önző érdekeiket a nemzet érdekei elé helyezik és minden eszközzel nyerészkedésre törekszenek..." A miniszter példának említette meg a megszüntetett mesterséges tojáshiányt s az újabban mutatkozó burgonyahiányt és hisztérikus vásárlási rohamot, amelynek semmi komoly oka nincs, mert a termelésünk teljes mértékben fedezi a szükségletet. Fegyelmet, nyugodt magatartást és bizalmat kért a miniszter nehéz feladatának zavartalan megoldásához s azt igérte, hogy az országos árfelügyelet kiépítésével olyan rendszert léptet életbe, amely végtelenül könnyűvé teszi az árdrágítás felismerését s megállapítását annak, hogy hol és milyen cikkekben mutatkozik a spekuláció... Nincs olyan munkából élő ember az országban, aki ne támogatná szívesen a közellátási minisztert, mert hiszen a bérért és fizetésért dolgozó emberek érdeke az, hogy az árak tovább ne emelkedjenek s az eddigi aránytalanság is rövidesen megszünjék a kereset és a létfenntartási költségek között. Öngyilkossági kísérlet volna rátámadni erre a kiegyenlítő törekvésre! A fogyasztó közönségnek tényleg elsőrangú érdeke a fegyelem, de az is bizonyos, hogy a gazdasági termelő és elosztó szervezet régi, begyökeresedett hibáit a fogyasztók fegyelme nem tudja megszüntetni. Ezért örvendetes az, hogy a miniszter az új országos árfelügyelet sürgős kiépítését igérte meg, tehát lényegében az eddigi rendszer megjavítását. A magyar közgazdaság szerkezetében nem szabad tág réseket hagyni a spekuláció következetes kiújulására, mert az áruelosztás kalandorainak úgyis hiába beszél a miniszter erkölcsről és nemzeti feladatokról... Győrffy-Bengyel Sándor a katona egyenességével mondja meg, hogy „az ellenséges propaganda mindent elkövet a belső front meggyöngítésére..." A rémhireket azonban a fronton belül élő szövetségesek terjesztik, az ellenséget belülről szolgálják ki s a „földalatti aknamunka", itt élő tisztességes és egyszerű embereket próbál megbolondítani... Ezeknek a kártékony elemeknek nem lehet néhány száz pengő, vagy pár heti elzárás a büntetése! Milliók érdeke követeli a vasszigort, az újjáépítést és a fegyelmet, — együtt és egyidőben, amíg nem késő!

Árdrágítók,

síberek, rémhírterjesztők, csalók, szélhámosok és törvényszegők rövid egyhetes krónikáját, gondos figyelés nélkül, csak a napilapok gyorsan átböngészett hasábjairól, a magyar nép testét felvérző töviscsokorba kötjük a következő átvett hírekből: Schwarznét (izr.) rizskásadrágításért elítélték. Spitzert, Hoffmannt, Fränkelt, Salgót és Reichet (végig izr.) összesen többévi börtönre ítélték élelmiszerhamisítás miatt. Menzel (izr.) textiles és 30 társa ellen eljárás indult, mert olcsón számlázott árut árdrágítással adtak el. Ackermann Mórné (izr.) textilárurejtegetésért a bíróság elé került. Strém László (zsidó) 30 rágalmazási perében 3 havi fogházat kapott! Stern (izr.) vállalkozót hamis árubejelentésért 500 pengőre büntették. Dr. Gara Nándor ügyvédet és dr. Gara István orvost (zsidók) letartóztatták nagytextilkereskedői engedélyek kijárása miatt. Sivó Jenő és Biró Pál (zsidók) valutaperét újra tárgyalja a bíróság. A kolozsvári zsinagóga pincéjében 3000 kg borsot, 200 kg kávét és 100 kg szekfüszeget találtak... A budapesti Meteor-kávéházban összeszedett zsidó kártyások ügyét tárgyalja a rendőrbíró. A Wolfner (zsidó) bőrgyár cégvezetőit (keresztények) súlyos pénzbüntetésre ítélték a zsidó törvény kijátszása miatt. Weisz Ignác (izr.), az „imakönyves valutázó" 3 évi végérvényes fegyházbüntetést kapott. Grüner Péter (izr.) 8 havi börtönnel úszta meg a valutázást. Lichtenstein Sándor (zsidó) ügyvédet letartóztatták, mert 100.000 pengőt sikkasztott. Silberfennig Judel (izr.) az újpesti posztócsászár adócsalásért a toloncházban üdül. Horovitz Aladárt (izr.) árurejtegetésért letartóztatták. Szabó Izsó (izr.), Becker Adél (izr.) és Szabó György (zsidó) — apa, anya és fiú, — 200 százalékos árdrágításért rendőrkézre került. Pollák Izidor (izr.), Molnár György (izr.) és Auer Géza (izr.) ügynököket árdrágításért lefogták. Kleinmann Dávidot (izr.) rémhírterjesztésért letartóztatták. A szabadkai Kohn György (izr.) keresztény háztartási alkalmazottja ellen erkölcstelen merényletet akart elkövetni s a rendőrség letartóztatta... Ez az ijesztő névsor távolról sem teljes — egyetlen hét bűnügyi krónikájában. Mit gondoljon a kiválasztott népről, a legtürelmesebb magyar? S mi lehet a véleménye ezekről a visszaélésekről és bűnökről a sok millió dolgozónak, a becsületben élő kisembereknek, akik a család mindennapi kenyerét olyan keserves küszködéssel verekszik ki.

A pecsenyesütés

vádja ma már közhely a jobboldali ellenzék ellen folytatott általánosító küzdelem szótárában. Aki megszólal, aki hangot ád sok fájó gondnak, aki bírál és sürget elmulaszthatatlan népi cselekedeteket, az „egyéni törtető s a maga kis pecsenyéjének mohó sütögetője..." Fölösleges a sok idézgetés, mert ez a gyakorlat mindenfelé, ahol elfogy az érv s a gondolat, a puhára vetett politikai derékalj védelmében. Valószínű, hogy ez az anyagias vádaskodás mérgesíti el leginkább a közéleti viták hangját, amelyre olyan bávatagon panaszkodnak később a szenvedélyes viták kirobbantói. A kulcspoziciós zsidók próbálták meg először ezt a bocher-magyarázatot a zsidókérdés harcosai ellen s ők hirdették, hogy irigység az egész antiszemitizmus, mert a nemzeti irányzat képviselői csak be akarnak ülni a zsíros zsidó állásokba. „Őrségváltás" tényleg volt sok helyen, de az antiszemitizmus komoly szellemi képviselői közül egyetlen egy sem ül zsidó stallumban! A zsidóbarát rétegek, a csöndes kiegyezkedők keresnek igen sokat a felében-hányadában megoldott zsidókérdésen, de nem az antiszemiták...Ez a tiszta igazság, amelyet méltányos ellenfelek sem tagadnak le. A politikai élet sikjain pedig nevetséges dolog az ellenzéki pecsenyesütésről beszélni s álszent síránkozással idézni olyan halott magyar nagyságok példáját, akiket egész életükben üldöztek a mai reakciósok — elődei... Nem jutottunk még el odáig a lelkében nemes emberanyag kiválasztásában, hogy az egyik oldalon állanának az összes önzetlen hazafiak, az élet bölcs tudósai, a megfontolt haladók, a tisztán, az erényesek s a vezetésre termett férfiak, homlokukon itt-ott többrendbéli igazgatósági tagság dicsfényével, — a másik oldalon pedig ott lihegnének megérdemelt elszorítottságban a mohó törtetők, a hon és az alkotmány veszedelmei s az egyéni érdekvadászok vadonatúj pecsenyesütőkkel felszerelten... Nem ilyen egyszerű és nem ilyen buta az élet. Jog és kötelesség a magyar politikai, gazdasági és társadalmi jelenségek bírálata s hogy a jobboldali ellenzék becsületes küzdelmének módszere tárgyilagos maradhasson, talán egyezzünk meg abban, hogy a sokat emlegetett „pecsenye" lelőhelyeit az ügyes nimródok mégiscsak könnyebben felfedhetik — az uralmi rendszer oldalán...

Megharagudott nagyon

a liberális Ujság, a Tudományos Akadémia megbízásából és támogatásával kiadott Közgazdasági Szemlére, egy mélyenszántó, becsületes írás miatt, amely nem dicsérte, a mai szokás szerint, a hetedik égbe a nagybankokat. Nőtel Vilmos tanulmányt írt a magyar ipar pénzügyi ellátásáról s megállapította, hogy a pénzintézetek nem karolják fel az ipar hitelérdekeit s finanszirozási politikájukban csak a kereset érdekli őket, amit a drága hitel biztosít. Nőtel azt ajánlja, hogy az árellenőrzést terjesszék ki a hitelezésre is, ami jogos kívánság, mert a „drága pénz" is forrása lehet az árdrágításnak. Az Ujság szörnyen megbotránkozott a kilengés miatt s azt írja, hogy „nem lehet egyszerűen napirendre térni" afölött, hogy a „kerek száz esztendős magyar hiteléletet" a tudományos folyóiratban úgy állítsák be, mintha öncélú politikát folytatna... Elképesztő ez a szolgai alázat, ez a füstölővel hajbókoló összegörnyedés a bankok előtt, amelyekre a nagyipar tényleg nem panaszkodhatik, mert túlnyomó részében bankvagyon. Odáig azonban nem szabad a tudományos kutatás szabadságát elveszíteni, hogy a bankok ünnepségeinek bankósuhogásában a történelemkutatást az érdekelt pénzintézetek öndicsérő nyilatkozataival helyettesítsék. Súlyos nemzeti érdekek követelik meg ezekben a kérdésekben a lelkiismeret és a véleménynyilvánítás szabadságát, még akkor is, ha haragszik az Ujság. Ha szabad leíratni ezt a mondatot a Kereskedelmi Bankról, hogy „a bank százesztendős múltja a legbeszédesebb bizonyíték amellett, hogy az intézet mindenkori vezetői nem tévesztették szem elől egy pillanatra sem az alapítók által lefektetett elveket", — akkor Magyarországon szabad megírni azt is, hogy a Rotschildok, az igazi alapítók elveit károsnak, s veszedelmesnek tartják, akárki vallja azokat. A bankok eltúlzott dicsérete és túlbuzgó védelme felszínre veti a hitelpolitika kérdésének tüzetes megbeszélését...

A BOLGÁR MINISZTERELNÖK LÁTOGATÁSA MAGYARORSZÁGON

Filov Bogdán bolgár kormányfőt a hagyományos barátság összes külső jeleivel és szívből jövő szeretettel fogadta a magyar főváros. A két nemzet, mely már az ős-haza földjén szomszédként élte a maga küzdelmes életét, egymás iránti szeretetét hosszú évszázadokon keresztül híven és töretlenül őrizte meg.

Az új Európa rendjében egyformán fontos szerep vár a két népre, mely a régi barátságot újból megpecsételte a bolgár miniszterelnök magyarországi látogatása alkalmával. Ez a barátság biztosítéka annak, hogy a jövő sem fogja megváltoztatni a mult hagyományos érzéseit és az új rendben egyformán hittel és munkával fogja megőrizni a maga helyét Bulgária is és Magyarország is.

Filov Bogdán bolgár miniszterelnök és kultuszminiszter Hóman Bálint magyar kultuszminiszter társaságában látogatást tett a budapesti bolgár iskolában. A bolgár kormányfőt magyarruhás lánykák fogadták.

A bolgár miniszterelnök látogatása a Testnevelési Főiskolán, ahol a magyar ifiúsági testnevelés vezetője és a Testnevelési Főiskola igazgatója fogadták

Virágcsokrot kapott a miniszterelnök a bolgár gyerekektől.

A HÚSZÉVES LEVENTEINTÉZMÉNY JUBILEUMI ÜNNEPÉLYE.

A magyar leventeintézmény húszéves jubileumi ünnepén Szendy Károly polgármester ünnepi beszédet mond.

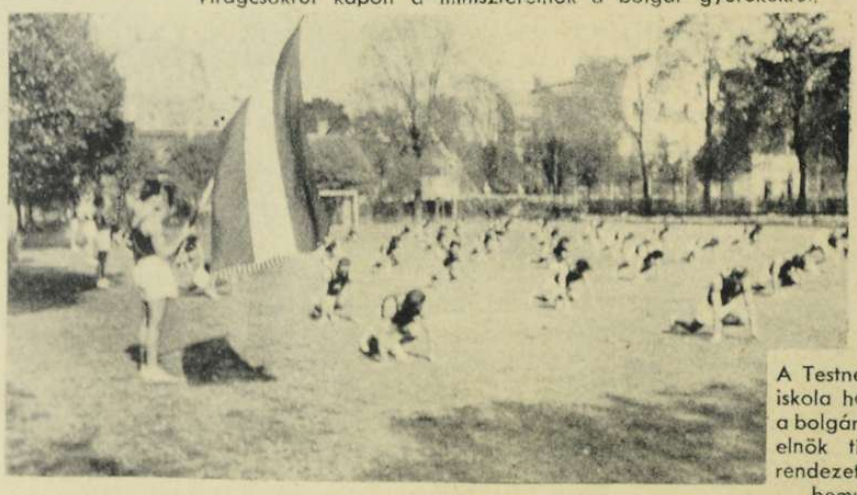

A Testnevelési Főiskola hallgatóinak a bolgár miniszterelnök tiszteletére rendezett tornászbemutatója

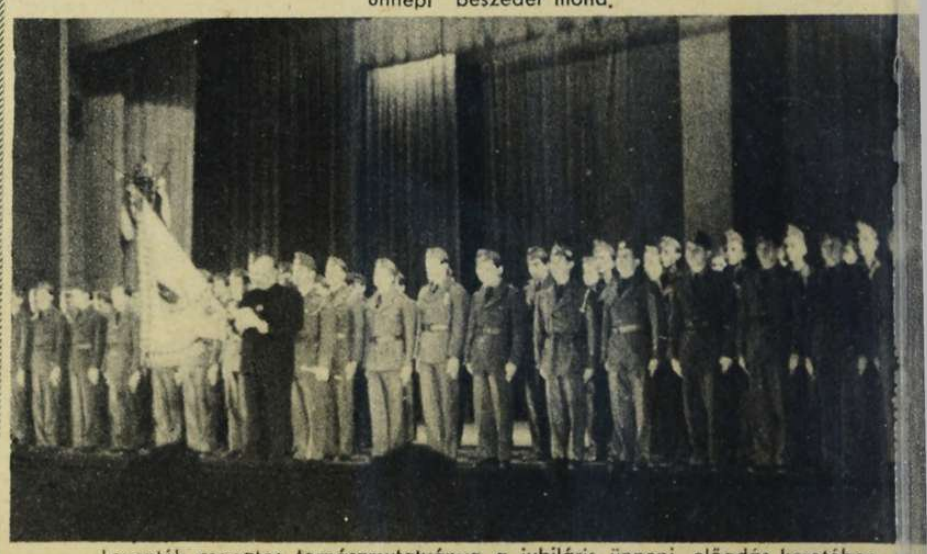

Leventék csapatos tornászmutatványa a jubiláris ünnepi előadás keretében.

VORNLE JÁNOS, Magyarország új ankarai követének megérkezése a török fővárosba

Nemzetiruhás magyar gyermekek virággal köszöntik a követet és feleségét

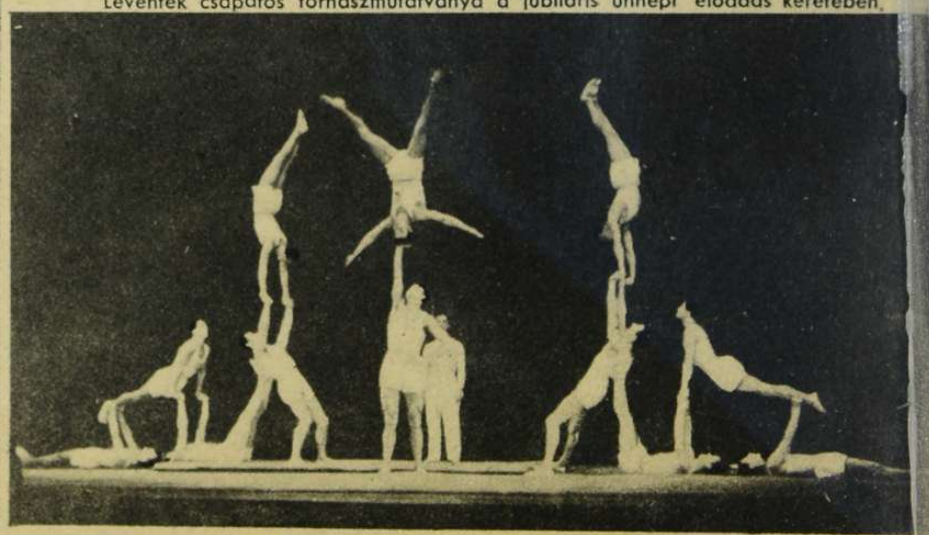

Evviva Mussolini!

Az olasz nemzet hősi kitartással és minden megpróbáltatásra elszánt hittel küzd az európai és az afrikai hadjáratban. Anglia féktelen gyűlölete és hadműveleti szempontokból lényegtelen, sokirányú bombázása csak megedzette Itália népét, — **a Duce oldalán. Keletafrikában** a világtól elzárt maroknyi olasz helyőrségek a vitézség vérével írják be nevüket a történelembe, **Északafrikában** bátor harcok és fényes sikerek igazolják a fasizmust, a **Földközi-tengeren** haláltmegvető katonái az olasz rohamcsónakoknak, rátámadnak a hatalmas angol csatahajókra, **Szovjetoroszországban** az olasz légió az első sorokban verekszik a bolsevizmus ellen s **otthon** a nemzet a végső győzelem büszke tudatával áll a nagy vezér, Mussolini mellett, aki fáradhatatlanul építi Itáliát s **szétszórja népe között lobogó lelkének tüzét . . .**

Pármai idős asszony, a csodálat és a szeretet egyszerűségével megsimogatja Mussolini arcát. Együtt érez a nép és a vezér . . .

Róma népének köszöntését viszonozza a Duce, Mackensen német nagykövet társaságában

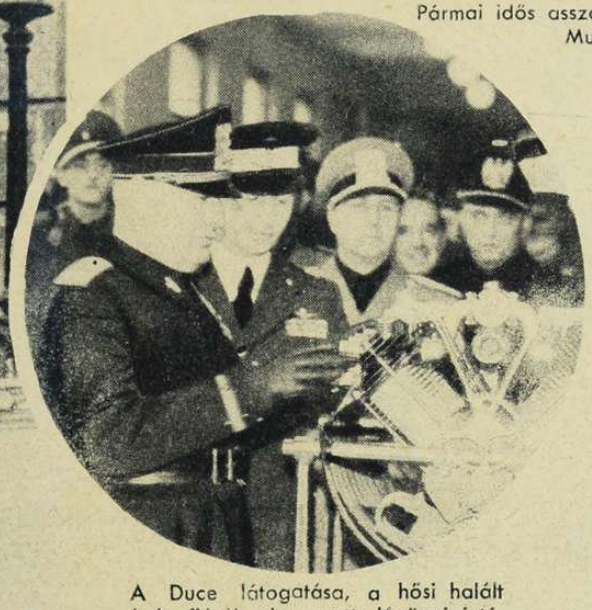

A Duce látogatása, a hősi halált halt fiáról elnevezett légügyi intézetben . . .

Mussolini a hadi repülőtéren

Mussolini a sebesültek között Bolognában

Az új rohamzászlóaljak szemléjén

A pármai munkások között

Honvédeink c

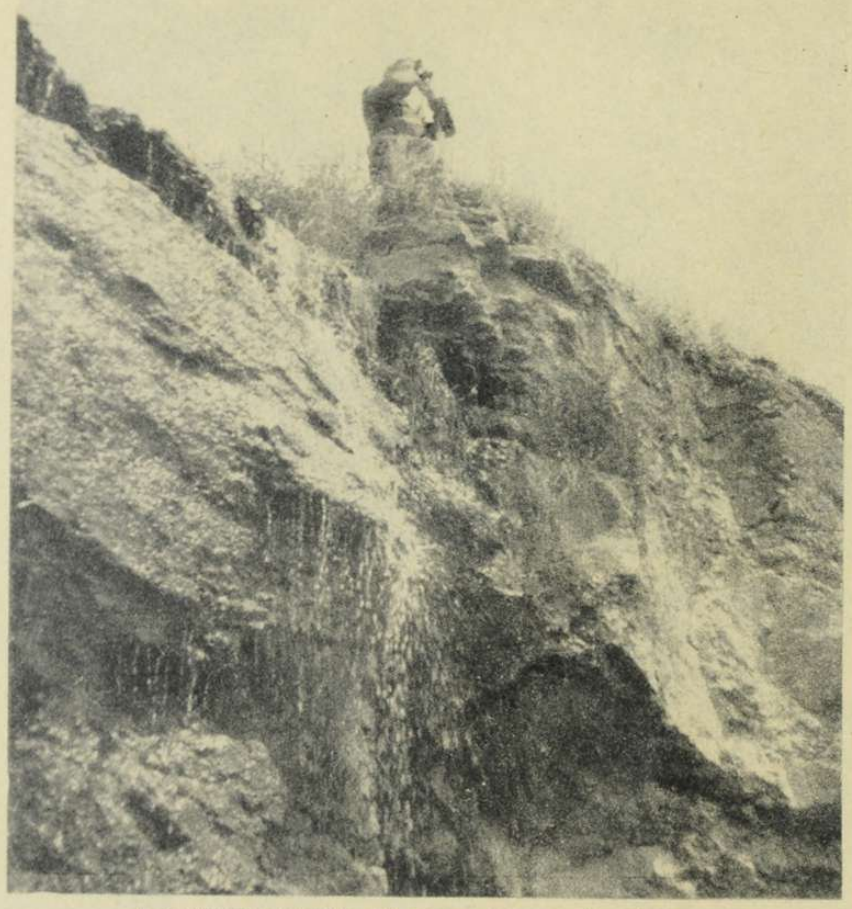

A DNYEPER PARTJÁN MAGYAR HONVÉD ÁLL ŐRT...

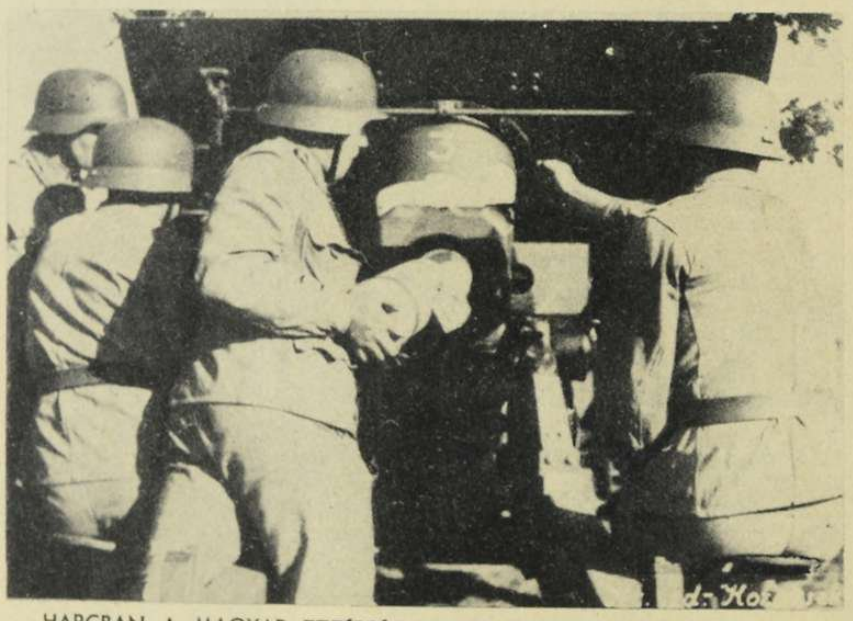

HARCBAN A MAGYAR TŰZÉRSÉG VISSZAVERI A SZOVJETTÁMADÁST.

VIDÁM ISMERKEDÉS AZ UKRÁN LEÁNYOKKAL

SZÍVES MUNKA A TÁBORI KONYHÁN

A szovjet által visszahagyott lánggranát.

Kormányzói kitüntetések a szovjet elleni háború hőseinek

Magyarország Kormányzója szeptember 29-én Gödöllőn kelt legfelsőbb elhatározásával, a szovjet elleni hadműveletek alkalmából, adományozta

a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét hadidiszítménnyel:

a repülő halált halt Tanos Béla vezérkari ezredesnek, a gyorshadtest hadműveleteinek anyagi biztosítása terén kifejtett kiválóan eredményes és igen hasznos teljesítményeiért és az ennek során tanusított önfeláldozó magatartásáért.

Egyben elrendelte, hogy ugyanezen alkalomból

Dicsérő elismerése a hadiszalag és a kardok egyidejű adományozása mellett tudtul adassék: az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásukért: Edvy Tibor és Liptay György századosoknak, Péterfalvy-Molnár Elek és Jász Dénes tartalékos hadnagyoknak.

Adományozta a szovjet elleni hadműveletek alkalmával az ellenség előtt tanusított vitéz és önfeláldozó magatartásáért:

1. A magyar arany vitézségi érmet újólag:

a hősi halált halt Krizsán Gábor karp. c. tizedesnek.

2. A magyar nagyezüst vitézségi érmet:

a hősi halált halt Mathauser Béla tizedesnek.

3. A magyar nagyezüst vitézségi érmet:

a hősi halált halt: Szász József hdp. őrmesternek, Szatmári János tart. őrvezetőnek, Pisztauer Gyula tart. tizedesnek, Juhász István tizedesnek, Maszelka Imre honvédnek, Veres Sándor karp. c. őrvezetőnek, Druskóczi Ferenc tart. tizedesnek, Asztalos Gyula tart. tiz. c. szkvőnek.

Az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért: Batta Lajos hdp. őrmesternek, Dobrovolszky Béla, Kalmár Lóránt tart. hdp. őrmestereknek, Hajdu Lajos tart. c. szakaszvezetőnek, vitéz Madarász Lajos ht. c. őrmesternek, ifj. Gáti István karp. honvédnek, Permetei Kornél hdp. őrmesternek, Finta Sándor c. szakaszvezetőnek, Szivós László karp. c. tizedesnek, Rónási István tart. szakaszvezetőnek, Fodor István ... desnek, Pöhl Andor karp. c. őrme... nek, Bég György tart. szakaszvezet... Dávid Zoltán őrv. c. szakaszvezető... Nezsényi Egon dr. hdp. őrmesternek, ... szej Károly tart. c. szakaszvezető... Dombovári János tsz. szakaszvezet... Soós László c. őrvezetőnek, Bakos ... ht. c. őrmesternek, Varga János ... őrmesternek, Nagyszeghi József tar... zedesnek, Krétai József ht. c. ő... ternek, Erdei Sándor ht. őrmeste... Maczkó József ht. c. őrmesternek.

Az ellenség előtt teljesített kiváló ... gálatokért:

1. A magyar ezüst érdemérmet a ... szalagon:

Németh László ht. törzsőrmestern...

2. A magyar bronz érdemérmet a ... szalagon:

Berta István szakaszvezetőnek és ... Pál honvédnek.

A Kormányzó Gödöllőn kelt legfel... elhatározásával adományozta a szovje... leni hadműveletek alkalmával az ell... előtt tanusított vitéz és önfeláldozó m... tartásáért:

a magyar nagyezüst vitézségi érmet...

a hősi halált halt Pintér József hon... nek.

Az ellenség előtt tanusított vitéz m... tartásáért:

Csapó József tart. c. szakaszvezető... Csemiczky László dr. hdp. őrmester... Cserhát István honvéd c. őrvezető... Tóth Gyula ht. őrmesternek és K... István I. szakaszvezetőnek.

Az ellenség előtt teljesített kiváló ... gálatokért:

a magyar bronz érdemkeresztet a ... szalagon:

Gulyás Ágoston ht. szakaszvezetőn...

a magyar bronz érdemérmet a ... szalagon:

Karkos Géza ht. őrmester, c. t... őrmesternek, Mihóki Károly, Nagy L... Simon Lajos, Vadócz Péter és Ru... Rezső ht. őrmestereknek.

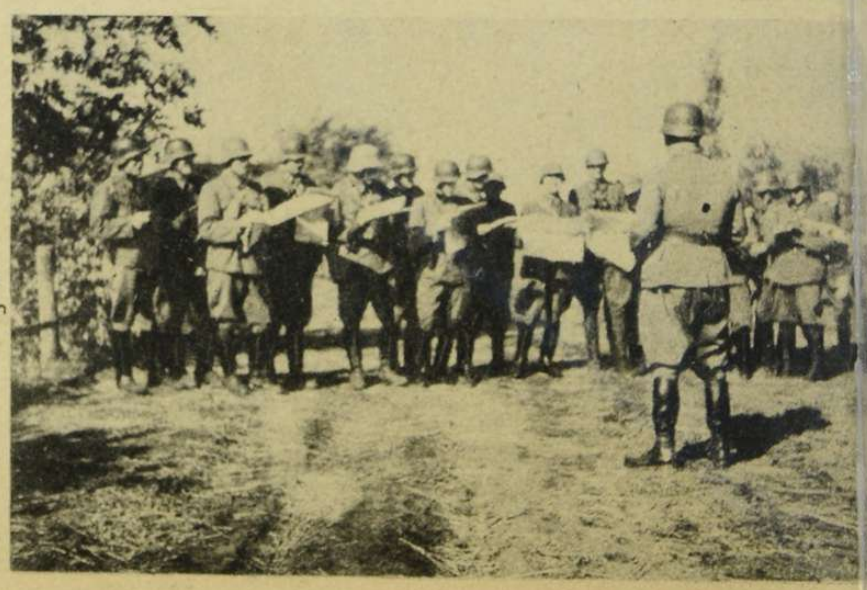

Tiszti megbeszélés szovjetföldön

szovjetfronton

Első segélyhely a rajvonal mögött.

Tüzérségi figyelőnk szovjet-földön

Német vaskereszt a keleti háború magyar hőseinek

A Német Birodalom Vezére és Kancellárja, mint a német hadsereg Legfelsőbb Hadura, vitéz Szombathelyi Ferenc altábornagynak az I. osztályú német vaskereszthez a pántot, vitéz László Dezső vezérőrnagynak az I. és II. osztályú vaskeresztet, vitéz Dálnoki Miklós Béla vezérőrnagynak az I. és II. osztályú vaskeresztet, vitéz Major Jenő vezérőrnagynak a II. osztályú vaskeresztet, vitéz Vörös János vezérőrnagynak a II. osztályú vaskeresztet pánttal, vitéz Vattay Antal vezérőrnagynak a II. osztályú vaskeresztet, Zsedényi Zoltán ezredesnek a II. osztályú vaskeresztet, Temesváry Gerő alezredesnek a II. osztályú vaskeresztet pánttal, vitéz Makay-Hollósy Ferenc, Fiáth György, Fülöp István, vitéz Kárpáthy Tibor és Huhn Márton századosoknak a II. osztályú vaskeresztet, Kömlődy Imre, Bazsó Lajos, Bánáti Béla hadnagyoknak a II. osztályú vaskeresztet, Mikus Artur hadapródőrmesternek és Borzáth Ferenc hadapródőrmesternek a II. osztályú vaskeresztet, Kemény István őrmesternek, Mojzis Illés, Hegedűs János és Emri György szakaszvezetőknek a II. osztályú vaskeresztet, Péczeli Sándor tizedesnek, Urbán Pál karpaszományos őrvezetőnek, Tengeri József, valamint Breznitzky Lénárt honvédeknek pedig ugyancsak a II. osztályú vaskeresztet adományozta.

Csapataink útjelzése szovjetföldön.

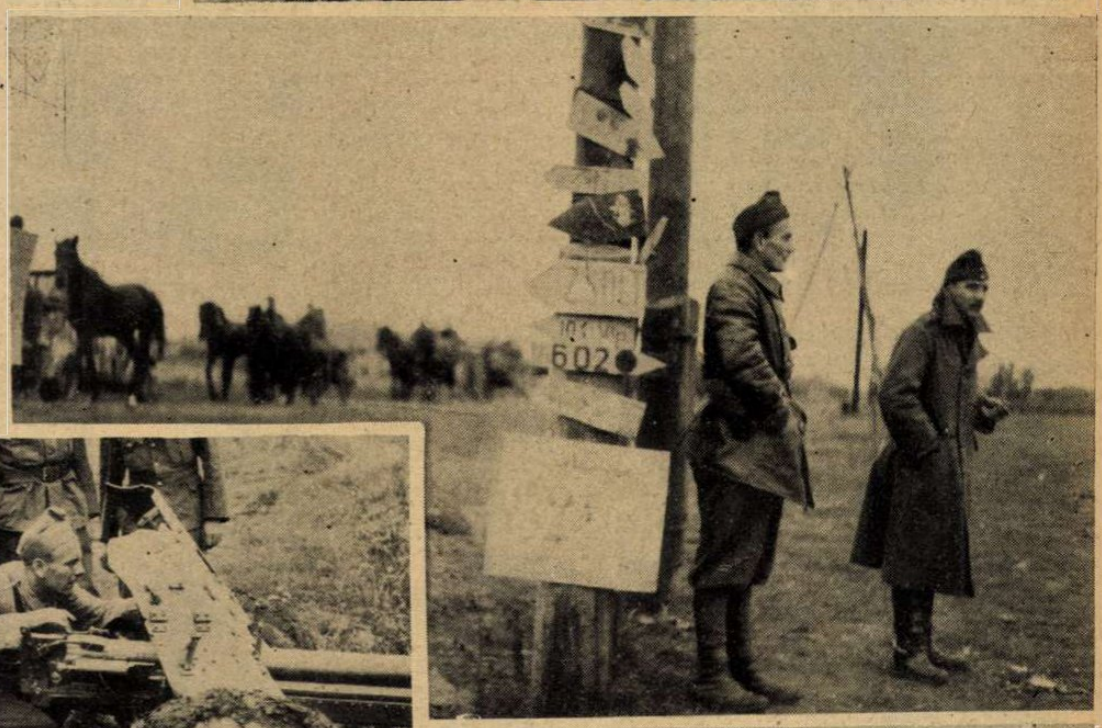

Az elfogott szovjetágyú szakszerű megvizsgálása

Déli pihenő a harckocsi acélderékalján

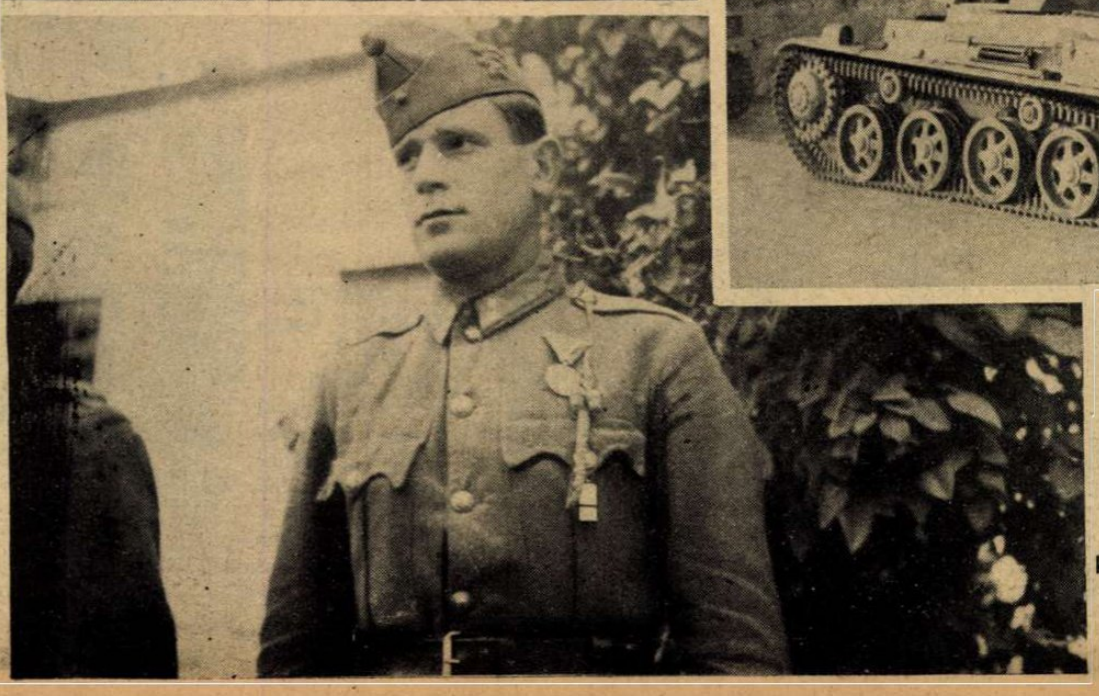

Vitézségi éremmel kitüntetett huszár tizedes

Hegedűszó, harmonika s katonatánc a messz[illegible]szovjetföldön

A világ ujsága

A BERLINI ASSZONYKONGRESSZUS FOGADÓESTJÉN.
Sztojay Döme magyar követ beszélget a magyar küldöttség tagjaival.

A NORVÉG ÖNKÉNTES LÉGIÓ PARANCSNOKSÁGA,
a szovjet ellen induló zászlóalj felesketésénél

DENTZ TÁBORNOKOT, SZIRIA VÉDŐJÉT, Darlan admirális feldíszíti a becsületrend tiszti keresztjével...

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK ANGLIA OLDALÁN.

Németeket és olaszokat szállítanak fegyencvonaton a gyüjtőtáborokba.

Roosevelt külön teremben gyüjti össze híveinek ajándékait...

ZSIDÓELLENES ZAVARGÁSOK PÁRISBAN.

A Rue Saint-Isaure-i zsinagóga külseje és belseje a tüntetők elvonulása után

A 84 ÉVES GUSZTÁV svéd király unokái között

PÉTAIN MARSALL felolvas élettörténetéből a francia gyereknek...

A REMÉNYTELEN LONDONI TALÁLKOZÓ...
Balról jobbra: Az angol király, az özvegy szerb királyné, a holland királynő, Benesné, az angol királynő, Benes, Haakon norvég király és Raczkiewicz lengyel elnök.

Hajnali japán riadó

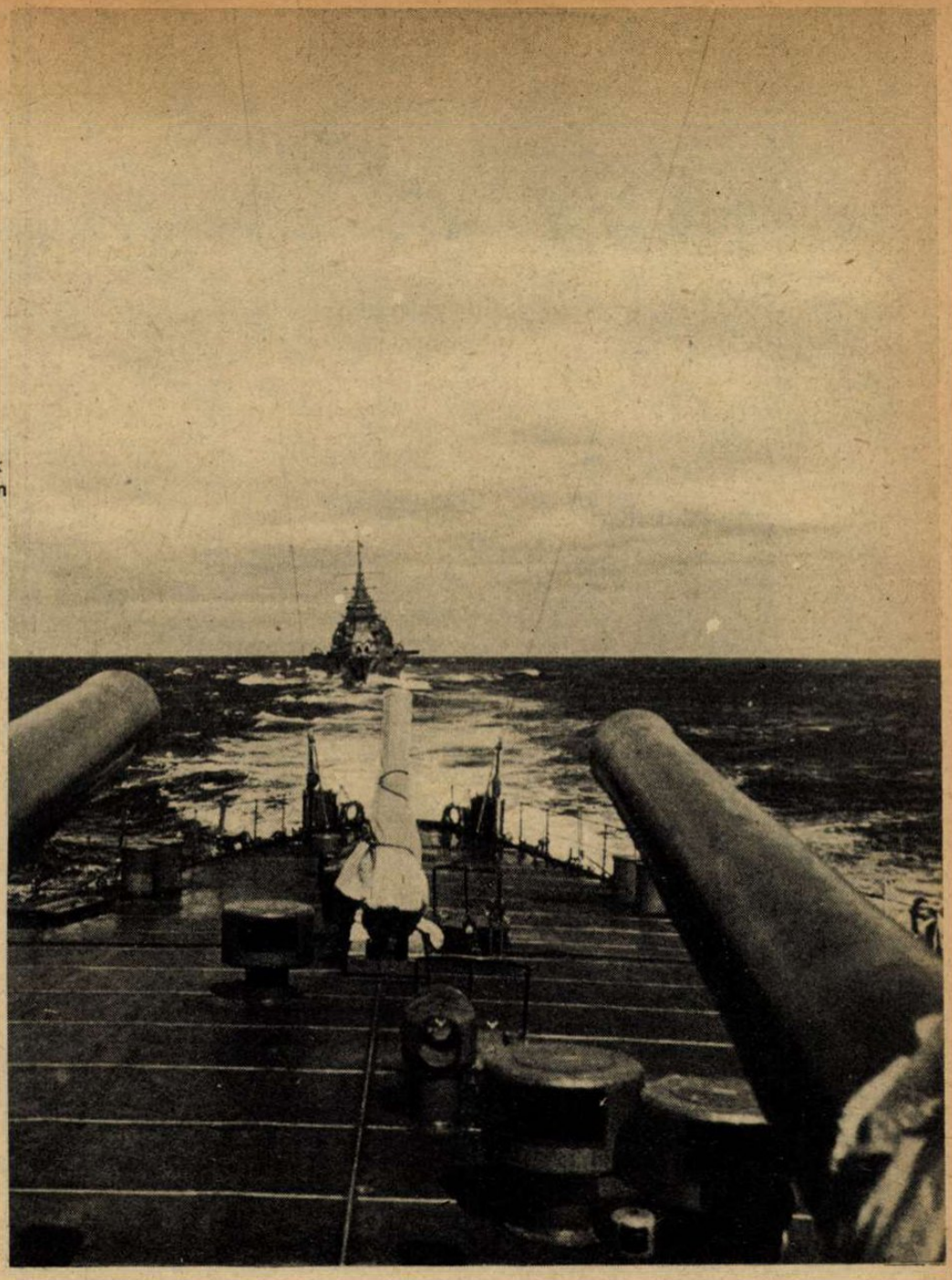

Japán csatahajók a Csendes-óceánon

JAPÁN HARCA AZ UJ VILÁGÉRT

A távolkeleti helyzet veszedelmesen megfeszült! A japán—amerikai tárgyalások elsekélyesedtek, Csangkaisek kormányának támogatása az angolszász politika előterébe került s Szovjetoroszország megsegítésére a demokráciák a hadianyagot Japán vizein keresztül akarják szállítani. Japán a szovjet keleti hadseregének megerősítését fenyegetésnek, az egyensúly megbontásának érzi s a kínai hadjárat erőteljes folytatásával védekezik életterének nyilvánvaló bekerítése ellen. **A japán nép nem azért áldozott hosszú éveken át vért és vagyont az új ázsiai rend megteremtésére, hogy áldozatos erőfeszítésének gyümölcseit bojkottal és diplomáciai cselszövéssel rabolják el tőle.** A japán nemzet elemi érdekeit veszélyeztető demokrata tervek és intézkedések **kormányválságot** robbantottak ki Tokióban; **Konoye**. herceg távozott helyéről s **Toyo** új kormánya erélyesen állást foglalt a hadsereg szellemében minden bekerítő mozdulat ellen és a tengelyhatalmak mellett. Félreérthetetlen az új kormány állásfoglalása s akik nem értik meg, **azok a háborút akarják! A Távolkeleten nyitott puskaporos hordókra hullhat az uszítás tűzcsóvája...**

Súlyos tanácskozások rövid megszakításával, ebédel a japán államtanács. Baloldalon Konoye herceg...

Közelharc a kínai hadszintéren

Dolgoznak éjjel-nappal a japán ágyúgyárakban...

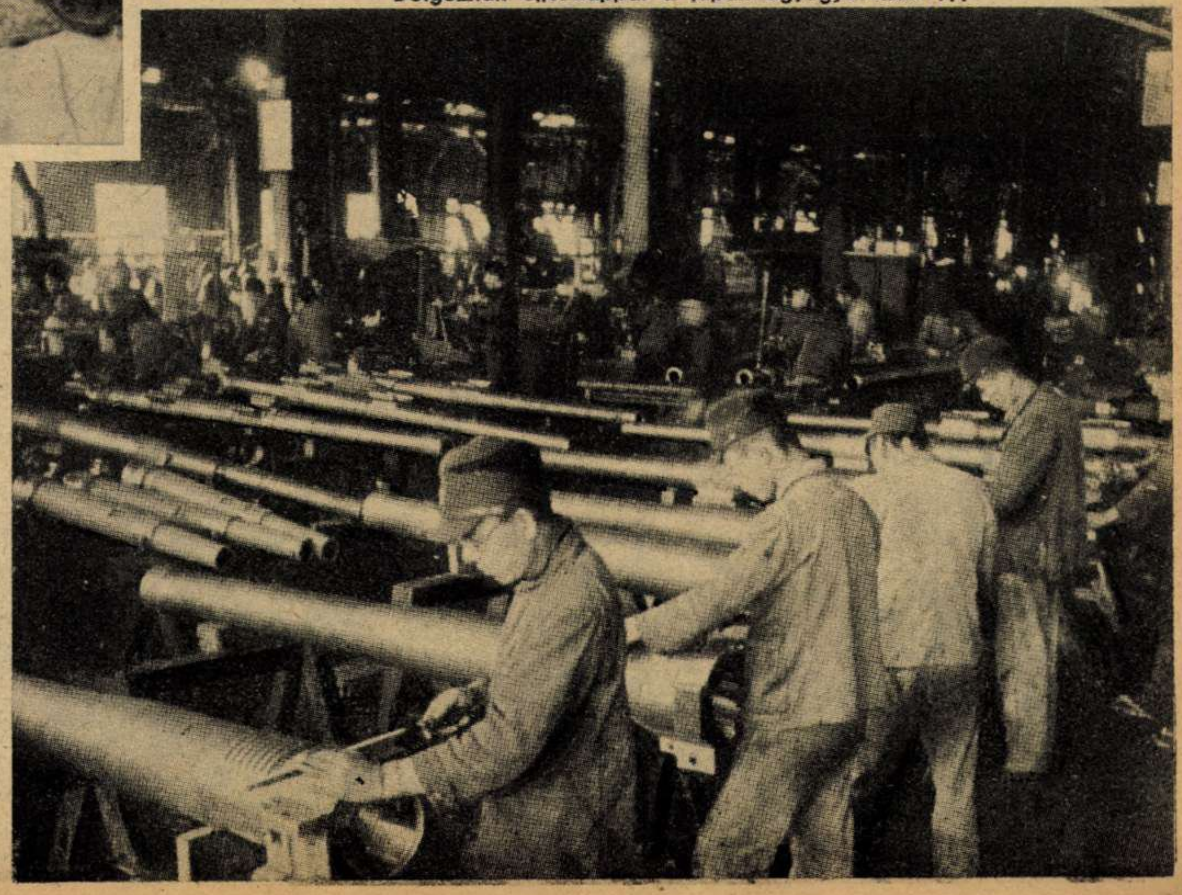

A japán nagykövetet megrohanják Washingtonban az amerikai ujságírók az eredménytelen tárgyalások után...

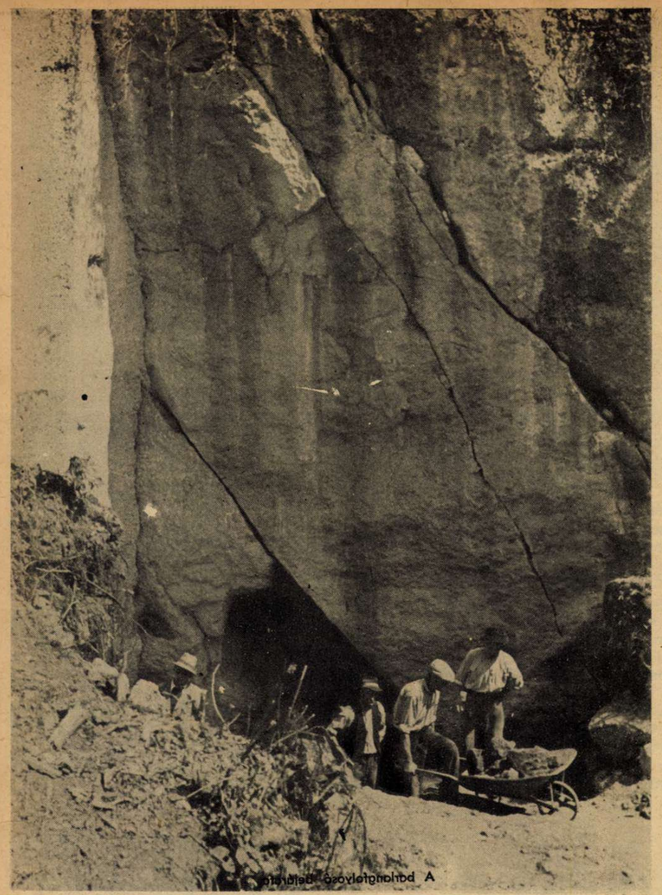

Dyonizosz-fej egy piramis-alakú szikl

Itt keresik Árpád sírját. Baloldalt a Lám-hegy, középen a Nagycsikóvár

A földalatti folyosó végén nyíló függőleges kürtő

A nagy sziklafal alatti részből előkerült állati csontok egy része

Sashegyi Sándor

Árpád sirját keresik a pomázi Lám-hegyen

Néma kövek, meredek sziklák között vezet fel az út a titokzatos Lámhegyre. A töprengő ember ezer kérdést hoz magával erre az útra, de a kövek eddig még minden egyenes választ megtagadtak.

Kik jártak itt valamikor, egy egész évezreddel ezelőtt? Taposták-e ennek az útnak követ a Honalapító lábai? A Holdvilágárok széles, nagy-köves medrét említi-e Anonymus, amikor arról ír, hogy Árpád sírja alatt egy forrás van, amelyik kőmederben folyik alá Attila városába?! A forrás megvan, ha a nyári hónapokban gyér is a vize és a patak kőmedre is, ha ki is kezdték évszázadok viharai és viszontagságai. Az álom szép és valóságnak látszó képet mutat — de ki válaszol a kétkedő ember kétségeire?

A néma kövek híven őrzik titkukat és a kutató ember csákánya csak apró jeleket talál, amikből történetté építheti a mult titkait! Ez a történet a hivatott tudósok kutató keze alatt már épül és a laikus nem tehet többet, minthogy leveszi kalapját a tagadhatatlanul régi és emberi titkokat őrző kövek között . . .

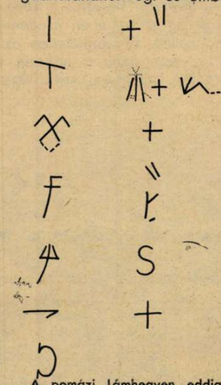

A pomázi Lámhegyen eddig talált rovás-maradványok

Árpád sírját keresik a pomázi Lámhegyen! Egy minden kétségen és gáncson túl is hívő ember, lázas meggyőződéssel ássa a sziklafalak alá évszázadok alatt összegyűlt törmelékeket, hogy bizonyosságot szerezzen meggyőződéséhez...

A bizonyosság még messze van.

Az nem vitás többé, hogy ezen a helyen körülbelül évezredmesszeségben a multban volt valami. Hogy ez a valami mi volt? — az is majdnem bizonyos: **temetkezési hely volt,** de még annál is több: **pogány, vallásos kultusz-hely, ahová nyiltan vagy titokban áldozni jártak a pogány hiten maradt előkelőségek...**

A nagy sziklafal tagadhatatlanul magán hordja az ember kezenyomát.

A nagy sziklafal alatti földalatti folyosó sem a természet munkája és a folyosó végén nyíló függőleges kürtő sem. **A puha kőzetben sok helyen már a felismerhetetlenségig lett rovás-maradványok sem lehetnek a véletlen játékai!**

A területen talált **Dyonizosz-fejre** hasonló **domborulatok** a sziklákon nem lehetnek véletlen képződmények a természet szeszélyes munkája során; mert bármit a természet nem alkot, mert minden fizikai lehetőség ellentmond ennek a feltevésnek. Nem lehet véletlen az sem, hogy egyes helyeken **„pakolás"szerűen vannak egymás fölött a kövek.** És ha volt is ennél a pontnál kétség, el kellett hogy némuljon, amikor a pakolás alól **állati csontváz-maradványok kerültek elő és az ezek alatti földrétegben megtalálták az első emberi sír maradványait is...**

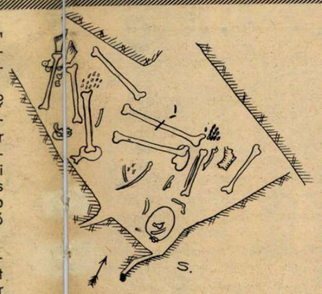

Az egyik felbontott szolgasírban talált csontok. A halottat ülő helyzetben temették el.

Európai hírű tudósok fordultak meg a lámhegyi ásatásoknál. Csak nagyon kevesen próbáltak legyinteni — többen mondták azonban azt, hogy **a titokzatos területen ősrégi vallásos emlékek nyomai látszanak. Nagynevű kutatók csodálkoztak azon, hogy ezen a körülbelül öt-holdas területen még nem indult meg a teljes anyagi megalapozottsággal és az egész magyar társadalom támogatásával folytatott rendszeres kutató munka...!** Eddig csak **vitéz Endre László** alispán támogatja lelkesen az ásatásokat s magángyüjtés fedezi nagyon szükösen a költségeket.

Most néhány ember hordja a földet és csákányozza a málló kőtörmeléket. A kutatás lankadatlan hitű hívője, a sokszor gáncsolt, „laikus" **Sashegyi Sándor** lázas sietséggel igyekszik elvégezni a munkának a tél beállta előtt befejezhető részét. És sokszor napokig vár, amíg értesítése után kijön valaki az arra hivatottak közül, hogy a tudományos szakértő felügyelete mellett bontsanak ki egy-egy sírt, vagy más, érdekesebb leletet rejtő részt.

Ilyen helyzetben temették a halottat

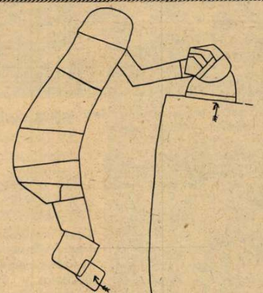

A földalatti folyosó térképe. A nyíllal jelzett hely a bejárat. A négyszegletes hajlott jelzett rész: a kürtő.

Lehet, hogy az évszázadok alatt letöredezett, tönkrement kő-maradványok nem fogják tudni igazolni a hozzájuk fűzött legendának történetvoltát ..! Lehet! **De a kutató, aki fél életet, időt és pénzt áldozott a hitére, már az eddigi eredmények után is megérdemli a kutatásnak és hitnek minden körülmények között kijáró kortársi tiszteletet.**

A földalatti folyosó végén, a kürtő alatti részben találták ezeket a rovás-jeleket

A barlangberájat előtti rész átkutatása. Baloldalt felső sarokban a bejárat

A függőleges nagy sziklafal. Jobboldali részén van a földalatti folyosó bejáratá, fenn, a farúddal eltorlaszolt részen a függőleges kürtő külső nyílása.

A barlangfolyosó végéről a szabadba vezető függőleges kürtő-bejárata

Kutatják a bejárat előtti földréteget

A barlangbejárattal szemben lévő részt kutatják, ahonnan már rengeteg csont került elő

Csontfülke a kultuszhely területének egyik sziklaján

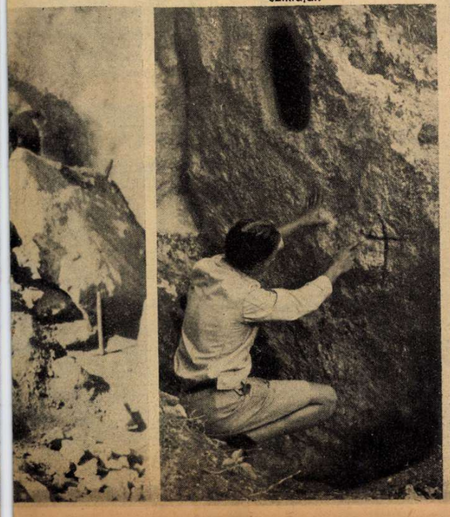

Csontfülkék a földalatti folyosó bejáratának közvetlen közelében

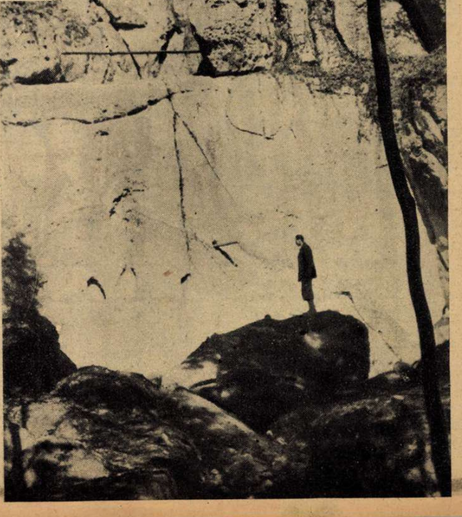

A HÁBORÚ

TÖRTÉNELMI ROMHALMAZ.

Ennél a felrobbantott kis hídnál találkoztak a szövetséges bekerítő csapatok, amikor a kievi katlant véglegesen bezárták. A katonák átugráltak a romokon, egymás nyakába boruini...

ILYEN DÜLEDEZŐ A SZOVJET-KORMÁNY IS!

Kievi munkásház, drága bérrel, sok lakóval, elhajlott, féloldalas állapontban. Nem a háború ferdítette el, hanem a „szovjet-béke...“

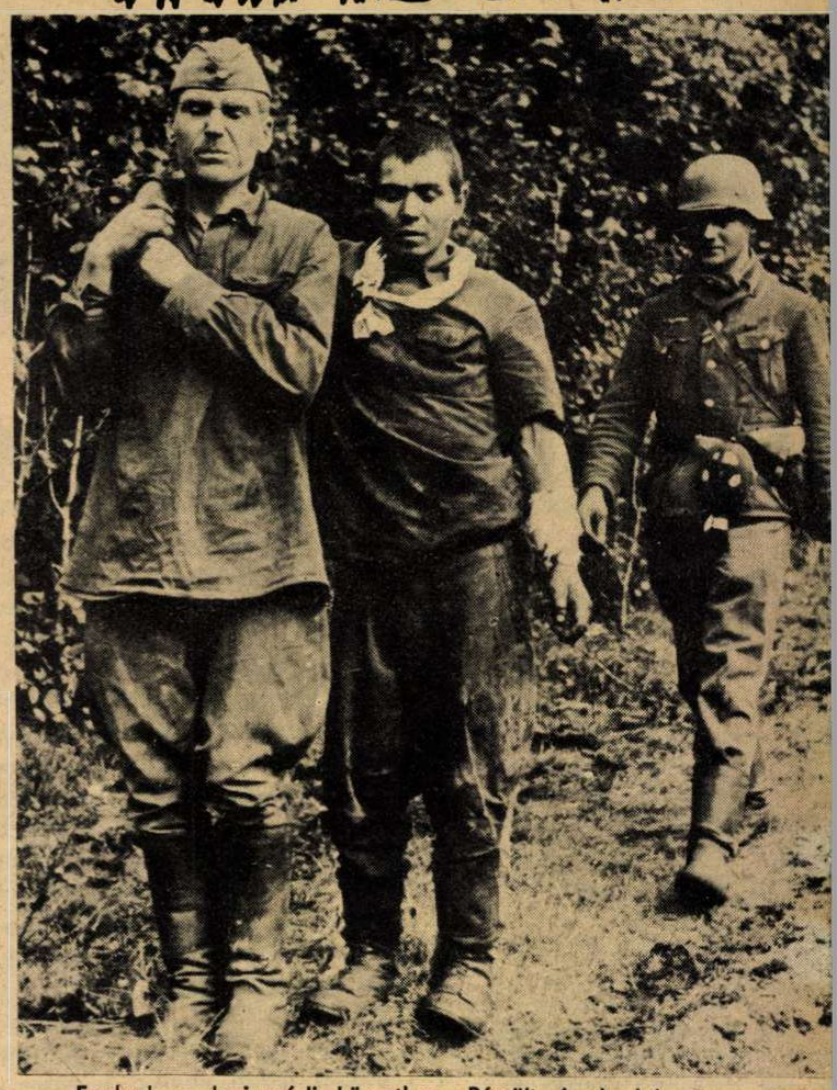

Foglyok a leningrádi körzetben. Rémült és barbár arcvonásaik láttán önkénytelenül kérdi az ember: ez a nép akarja nemzetközi forradalommal boldogítani a világot?...

MOZGÓ HÍD A SZOVJETPARADICSOMBAN.

A csatornázatlan szovietorosz ipartelepek munkásnegyedében, esős napokon deszkával a hónuk alatt menetelnek az emberek, áthidalni a nagyobb pocsolyákat. Az általános szovjetpocsolya áthidalására égig érő deszka sem elég...

MEDVEÚTJELZŐ A LENINGRÁDI KÖRZETBEN.

Még cilindert is kerítettek a kitömött állat fejére, hogy méltóságteljesen mutathassa az előrehaladó oszlopoknak a két fontos számot: Berlin 1485 km, Petersburg 70 km...

Védelmet kér, vagy élelmet az elkínzott orosz lovacska?... Fent az északi tundrákon, tiroli vadászok terelték össze a menekülő szovjetsereg terméketlen síkokra vert lovait..

MÉLYSÉGEIBŐL

Nyelvtudás nélkül is él az emberszeretet! Az ukrán asszony boldog mosollyal mutatja a szegény ház trónörökösét s a német katona szívéből nevet reá, mert őt is gyerek vária odahaza..

A szovjet hadifoglyot meglátogatja a környéken élő családja s a nagy emberi nyomorúságban felcsillan békésen az öröm...

ROHAN A SZOVJETKATONA A NÉMET HARCKOCSI ELŐL... A fékeveszett, vad és aljas vörös propaganda üvölt a képből. A fegyverét elszórt bolseviki elhitte a katonai biztosoknak, hogy úgyis megölik, ha elfogják...

VANNAK SZÉLESEBB ÉS KESKENYEBB HIDAK, de ezen a nyírfahusángokból összetákolt hidacskán minden gyanú és aggodalom jogosult a tartósság szempontjából...

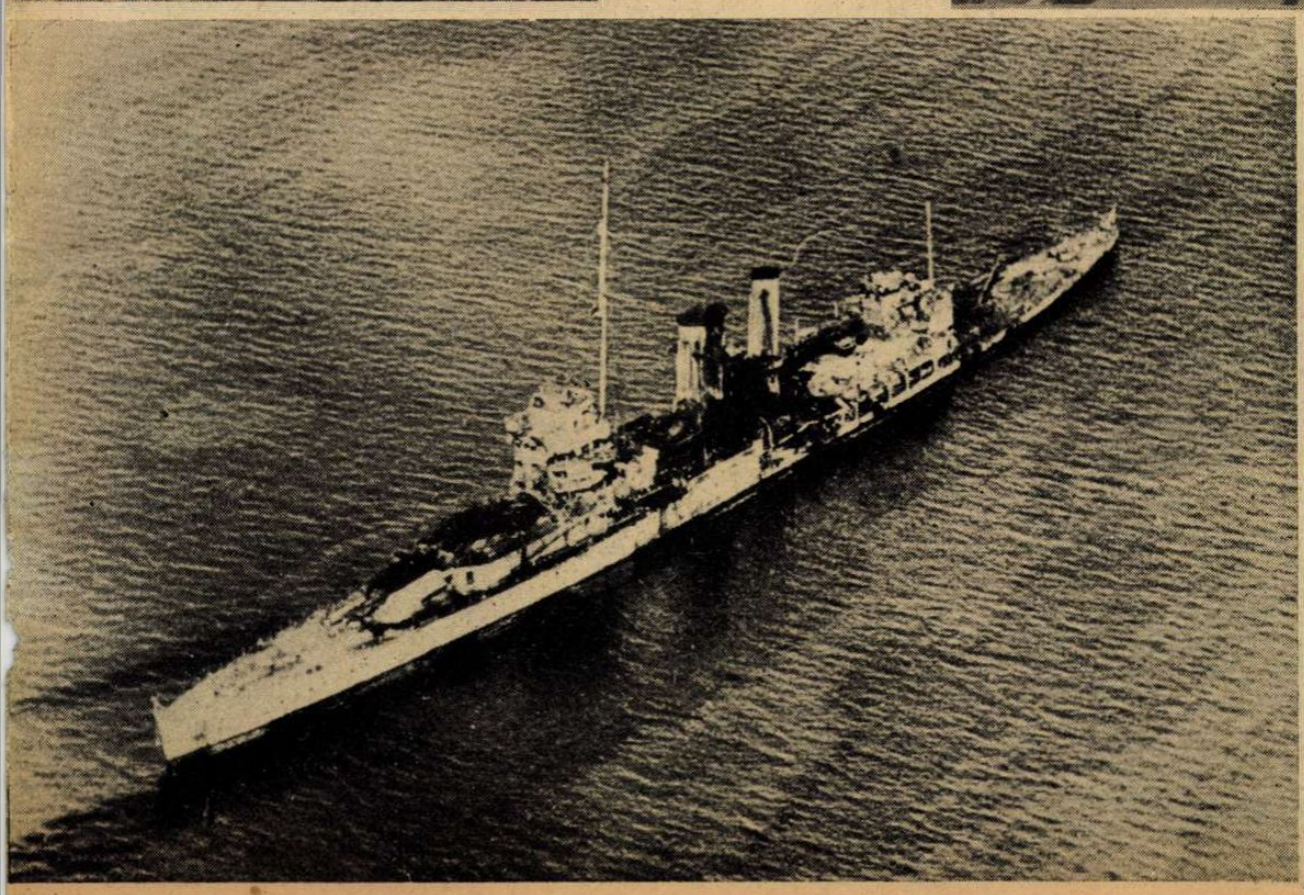

Csodálatos kép az — igazi mélységről. Az elsüllyedt angol csatahajó a York, így pihen a tenger fenekén. A speciális fényképezőgéppel készült felvétel felnagyítva, a kísértethajó minden kis alkatrészét megmutatja...

Szovjetkatona, — aki egy szót sem tud oroszul, nem tudja miért harcol és a dalai láma híve... Ilyen szerencsétlen emberek ölnek Sztalin parancsára...

A Moszkva—Charkov közötti fővasútvonal elvágásával, Orel megszállása az új keleti előnyomulás egyik legfontosabb haditénye.

Orel lakossága már békésen közlekedik az utcákon.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Százhuszonkilenc esztendővel ezelőtt, éppen napjainkban, — október 19-én, — kezdette meg *Napoleon* a visszavonulást Moszkvából, de már elkésett. Páristól légvonalban 2500 kilométerre állott a császár, ismeretlen néptengerében a moszkovita világnak. Ellenség, fellázadt parasztság köröskörül; keskenyen kiharcolt út hazafelé; hosszú, fáradt menetoszlopok, amelyekre jobbról-balról rácsapott a baltás felkelők hada; szörnyen lassú haladás hátra az éhség és a hideg kínjaiban; növekvő félelem és rettegés a seregekben: így pusztult el a nagy ármádia s halottait elfödte a végtelen orosz hótakaró...

A szovjet még most is makacsul ragaszkodik az ezerszer megtagadott és kigúnyolt múlt emlékeihez s rádiója megünnepelte az évfordulót, pedig ugyanaznap a külföldi diplomaták elrobogtak Moszkvából. És nem a német hadak készülnek a távozásra, hanem Sztalin próbál visszavonulni Szamara, vagy Kazán irányába, valamerre, ahol a Kreml menekültjeit az ellenség nem éri utól. Csak az a baj azonos Napoleonéval, hogy a darabokra tört nagy hadsereget már nem vihetik el új vonalakba. A vörös ármádia maradék erőivel nem lehet háborút nyerni...

Napoleon idejében a ló volt a leggyorsabb szállítóeszköz s a gyors hódítási lehetőségeket kiszabott korlátok közé szorította az utánpótlás lassúsága. *A mozdony és a motor megjelenéséig, minden hadi élelmiszerszállító oszlop 200 kilométeren önmaga elfogyasztotta a rakományt s csak üresen érkezhetett rendeltetési helyére...* Elpusztított, felperzselt területeken 600—800 kilométeres távolságokba lehetetlen volt áthatolni, tehát a pusztítás 1812-ben olyan értelmes dolog volt, mint amilyen értelmetlen, vad cselekedet 1941-ben! A két korszak összehasonlítása négylábra sántít s Sztalin csak a szovjetbirodalom szerencsétlen népét bünteti a rombolásokkal, mert a szövetséges seregek pontosan megszervezett, motorizált utánpótlása nem akad meg 1000 kilométeres körzetben sem. *A történelem sohasem ismétlődik maradéktalanul...*

Terror és hadászati bölcseség

Clausevitz, a páratlan német katonai gondolkodó mondotta, hogy a hadviselés legnagyobb művészete, *„előírni a törvényt az ellenségnek..."* Megrendítő mélysége van ennek a tanácsnak, de csak olyan hadvezérek fogadhatják el, akik fölényes tudással, rendkívül képzett, kiválóan felszerelt és lelkes hadseregeket vethetnek harcba. *A német vezérkar évszázados iskolapéldával igazolta a keleti fronton Clausevitz tételét, mert előre törvényt szabott a szovjethadsereg viselkedésének s rászorította a vörös hadvezéreket a német tervek megvalósításának előmozdítására. Irányított volt a meglepetés is; gondosan mérlegelték, hogy mit cselekedhetik az ellenség a pontos időben és a kiszámított helyen felidézett zavarában s hogy milyen elővigyázati rendszabályokra van szükség ahhoz, hogy mást ne cselekedjék, mint amit várnak tőle...* Az angol tábornokok már a háború második hónapjában azt ajánlották a szovjetnek, hogy minden tartalékot vezényeljen új, hátsó állásokba s próbálja meg kisebb erőkkel húzni-halasztani a döntést a télbe, de ez a hűvös és talán jó angol tanács sehogysem illett bele a német *törvényelőírásba* s éppen ezért nem is engedélyezték a megvalósítását. Hitler seregei *rátapadtak* a vörös hadseregre s fokozódó nyomással szorították Vorosilovot, Timosenkót és Budennij marsallt arra, *hogy fussanak a veszteségük után és új, friss seregeket vezényeljenek a kitárt, óriási zsákokba...*

A zseniális német hadműveleti irányítást a vörösök a katonatömegekre gyakorolt *félelmetes terrorral* próbálták ellensúlyozni, borzalmas veszteségek árán. A fákra kötözött lövészek, a földbeásott harckocsik s a géppuskával hátulról biztosított arcvonalak tökéletesen megmagyarázzák a kétségbeesett szovjetellenállást s egyben a milliós hadseregek megsemmisülését is. *Határtalan a külvilágot nem ismerő átlagos szovjetkatona félelme az ellenségtől és a fellebbvalójától egyaránt...* Igaz, hogy ahol megtörik valamiképpen ez a babonás rémület, ott csak győzzék elszállítani a szövetséges hadak a szovjetfoglyokat. Megtörtént az északi arcvonalon, hogy a pokoli tűzben, néhány előretolt szovjetszázad kitűzte szuronyra a félfehér inget. A békésen elfogott csapatokból egy német tiszt hirtelen ihlettel *szavalókórust alakított*, átkiabáltatni a többieknek, hogy nem történt semmi bántódásuk. Rövidesen valóságos ingerdőt lebegtetett a szél a szovjetállások fölött s megindult a katonaáradat a német arcvonal felé. Csak a géppuskákat húzták maguk után, ahogy kiderült, azért, mert szomjasak voltak s le is itták a hűtővizet szíves engedelemmel a szerkezetből... *Olyanok ezek az eltompultságra fegyelmezett emberek, mintha éktelen hegyekkel elzárt kínai tartományból hozták volna őket a harctérre. A szovjet légmentesen elkülönítette lakosságát a környező világtól, hogy zavartalanul ránevelje — a világ meghódítására...*

A nagy csaták alkonyán

Őszi viharok száguldanak a szovjetfronton. Zuhogó esők, szétolvadó havazások, hirtelen napsütés, meleg, hideg szeszélyes váltakozása próbálja ki a katonát. Északon már tábortüzek égnek s ragadós

HARC ÉS AKNASZEDÉS LENINGRÁD ELŐTT.

1. Nagy elővigyázattal kutatja a katona az aknát...

2. Csak a szakértelem és a nyugalom segít a veszedelmes szovjetakna eltávolításában...

LENINGRÁD HATÁRÁBAN.

Lerombolt ház mellől, amelynek csak a kéménye maradt meg, német előörsök kémlelik az ellenséges állásokat.

TOVÁBB, TOVÁBB! ELÖRE...

Nincs megállás a világtörténelem legnagyobb előnyomulásában. Ember, ló, fogat, ágyú, páncélos és sereg óriás áradatban s bámulatraméltó szervezetben tör Moszkva felé...

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

köd borul a tájra. *Mozgásban van az 1200 kilométeres arcvonal minden szakasza.* Éjszakai menetelések halálos csöndben erdőkön, mocsarakon, felázott szántóföldeken át, hajnali támadások az ellenség hátában, rohamok visszaverése s roham az erődök vonalára, kuporgás az árkokban, amíg az ágyúk bőgnek s előrezúgnak a zuhanóbombázók, azután harcikocsik biztató zörgése s roham újra a láncos hernyótalpak nyomában!... Nem szakad le a csizma napokig tábornokok és közlegények lábáról, ősi és igaz a bajtársiasság s vérrel pecsételt a népek szövetsége. Olaszok, finnek, magyar honvédek, spanyol légionisták, horvát harcosok feszítik a szuronyt előre a német seregek között s állják a harcot a szovjet ellen a jobb jövendőért. Nincs szünet és nyugalom, szinte határtalan az erőfeszítés. *Leningrád ostrománál egyetlen hadosztály egy nap alatt 50 kiserődöt foglalt el, két méteres betonszélességű, tíz centiméteres acéllemez borítású erődöket s közöttük tíz páncélos forgótornyot!...* Ez a tüneményes, fáradhatatlan lendület borította ki sarkaiból a szovjetfrontot az északi tundrák és az Azovi-tenger között.

Napoleon moszkvai visszavonulásának 129. évfordulóján, október 19-én, vígasztalan a szovjet katonai helyzete.

Északon a Jeges-tengerig a finnek és *Dietl* tábornok tiroli csapatai verik el a szovjetsereget a Murmanszkvasút fontos vonaláról. Finn osztagok elfoglalták *Porajaervit*, 180 kilométerre északra az Annus folyótól. *A maroknyi finn hadsereg a szovjetháború kitörése óta 1040 ágyút, 51.000 puskát, 2500 gyorstüzelő fegyvert, 1500 géppuskát, 1000 gránátvetőt, 30 millió puskatöltényt, sokszázezer ágyúlövedéket és kézigránátot, 2000 teherkocsit, 12.000 lovat s 27 ép repülőgépet zsákmányolt és 595 szovjet repülőgépet pusztított el! Mannerheim katonái beírták a kis nemzet erejének és dicsőségének halhatatlan igaz legendáját a világtörténelembe...*

Leningrád körül szűkebbre szorult a vashurok. A város ipari és katonai célpontjait bombázzák a repülők és lövik a nagy ágyúk. A szovjet kitörési kísérletei elgyöngültek. A nép nagy része a parkok és az erdős rész földkunyhóiban keres menedéket. Fogytán van az élelem s a felszabadítás reménye elhervadt... *Jelentéktelen kérdés, hogy mikor esik el a város.*

A vjazmai és brjanszki kettős csata véglegesen befejeződött. Eredmény 657.948 hadifogoly, 1241 harckocsi, 5396 ágyú és mérhetetlen hadianyag a szövetségesek javára. *Timosenko* 8 hadsereget vesztett el, 67 lövész, 6 lovas, 7 páncélos hadosztályt és 6 nagyobb páncélos különítményt. *Bock* vezértábornagy hadseregcsoportja és *Kesselring* légi hadserege összezúzta a szovjetarcvonal középső szakaszát védő seregeket.

Moszkva ostroma rohamlépésekben halad előre. Északon a *Kalinin* irányába megindított heves vörös ellentámadásokat a németek visszavetették. Délről *Tula* és *Kaluga* vonalán törnek előre az ostromló hadak s az ágyúdörgés már hallatszik Moszkvában. Nagyobb erők támadnak nyugatról, *Vjazma felől*, a szmolenszki vasútvonal mentén s a szovjet hadvezetőség ezt a betörési kísérletet minősíti a legveszedelmesebbnek. *A moszkvai fronton is harcolnak az új német csatarepülőgépek, amelyek rendkívül alacsonyan szállnak s beavatkoznak a földi ütközetekbe az összes nagyobb városok ostrománál.* Moszkva kiürítése nem sikerült. A zuhanóbombázók támadásai szétrombolják a főváros körül a kivezető vasútvonalakat... A népet felfegyverezték. Az asszonyok és gyerekek is hadi beosztásban dolgoznak. Az utcákon is torlaszokat készítenek s Sztalin előkészíti a nemzetközi jogszabályok megsértésével a hatalmas város pusztulását...

Odessza elesett! A német légierő a legnagyobb bombákkal viharos támadást intézett Odessza ellen, lángbaborította az ipartelepeket, a kikötőt, a végletekig felcsigázta a pánikhangulatot s a döntő előkészítés után a német rohamosztagokkal egyesült román hadsereg elfoglalta az égő várost. A kikötőben a menekülő hajók legnagyobb részét elsüllyesztette a német légierő.

Az Azovi-tenger partján S. S. alakulatok utcai harcokban elfoglalták *Taganrog* városát, 80 kilométerre Rosztovtól! *A rosztovi védelmi állásokat áttörte az olasz páncélos hadosztály. A Donec medence alsó részében német, magyar és olasz csapatok harcolnak s egy új bekerítő csata körvonalai bontakoznak ki a bátor vállalkozásokból.* A levert, borulátó angol szakértők már *Északkaukázus elvesztésével is számolnak*, pedig onnan már sokfelé ágazik a déli út, Egyiptom és India határai felé...

Megérkezett az első hír a magyar csapatok új harcairól a délukrajnai térben. A jelentés szerint, az *Ukrajnában harcoló szövetséges erők az egész arcvonal hosszában sok helyen áttörték a szovjet csapatok utóvédvonalát és lendületesen üldözik az ellenséget. A honvédcsapatok előretörésük során fontos pontokat ragadtak el az ellenségtől és néhány hídfőállást vettek birtokukba.* A *Donec medence iparvidékén* feltartóztathatatlan a nagy előnyomulás s a német jelentés *beszámol az olasz, magyar és szlovák hadosztályok rohamszerű előretöréséről is.*

Hol állhat még meg tartósan az a vörös had-

Az első vonalban olvassák a katonák Hitler felszólítását a végső harcra a front középső szakaszán...

A LEGNAGYOBB KALIBERŰ ÁGYÚK BOMBÁZZÁK LENINGRÁDOT.

HARC LENINGRÁDÉRT

Tüzel a rohamcsapat

zakatolnak a géppuskák

s megindul a roham a szovjet lövészárkokon át!..

HOL AZ ELLENSÉG?

Az élcsapatok előnyomulása a feladott szovjetállásokon túl...

HOL LEHET ITT JELENTKEZNI?

Szovjetorosz tisztek és legénység keresik a németeket, hogy megadják magukat...

Az első útján lelőtt szovjetrepülő beszámol a német tolmácsnak szerencsés meneküléséről.

Szabad az út, a Dnyeperen lefelé...

sereg, amely néhány hónappal ezelőtt még Európa meghódítására tört? Az Odesszában elfogott *Boriszovics Pável* politikai biztos a háború kitörése előtt négy hónappal ezt jegyzte fel naplójába: *„Sztalinnak igaza van, 5000 repülőgéppel és a páncélos hadosztályokkal be kell törni Németországba s átkelni a Kárpátokon, Magyarországon és Románián át, Olaszországba, Franciaországba és Spanyolországba...*

Ez a régi zsidó-kommunista őrület szerencsésen elpusztul a szovjetvereség üszkös romjai alatt!

Anglia szorongattatása

A német tengeralattjárók harca újra megélénkült. Elmúlottak a világos, tiszta nyári éjszakák s nehezebb lett a védekezés a párás, ködös, erősen hullámzó tengeren. Az angol közvélemény a tengeri és légi háború kiélesedésével számol s a sajtó sokat foglalkozik a szovjet hadszintéren felszabaduló német erők ismeretlen terveivel. Londonban 500.000 fémóvóhelyet osztottak ki. Nagy légi támadást várnak... A politikai hangulat ideges, Churchillt hevesebben támadják a parlamentben s a szovjet válsága nyugtalan vitákat idéz fel.

Egy Északamerikából Angliába igyekvő, áruval zsúfolt hajókaravánt a német tengeralattjárók a zárlati övezetben megtámadtak s több napi szívós harcban *elsüllyesztettek tíz kereskedelmi hajót és két kísérő rombolót.* Október 12—18. között Anglia 126.000 tonna hajótért vesztett a tengeri és légi támadásokban. Érdekes, hogy *Gibraltár* közelében is elpusztítottak a németek egy rombolót és

ELŐRE A SÖTÉT VIHARFELLEGEK ALATT...

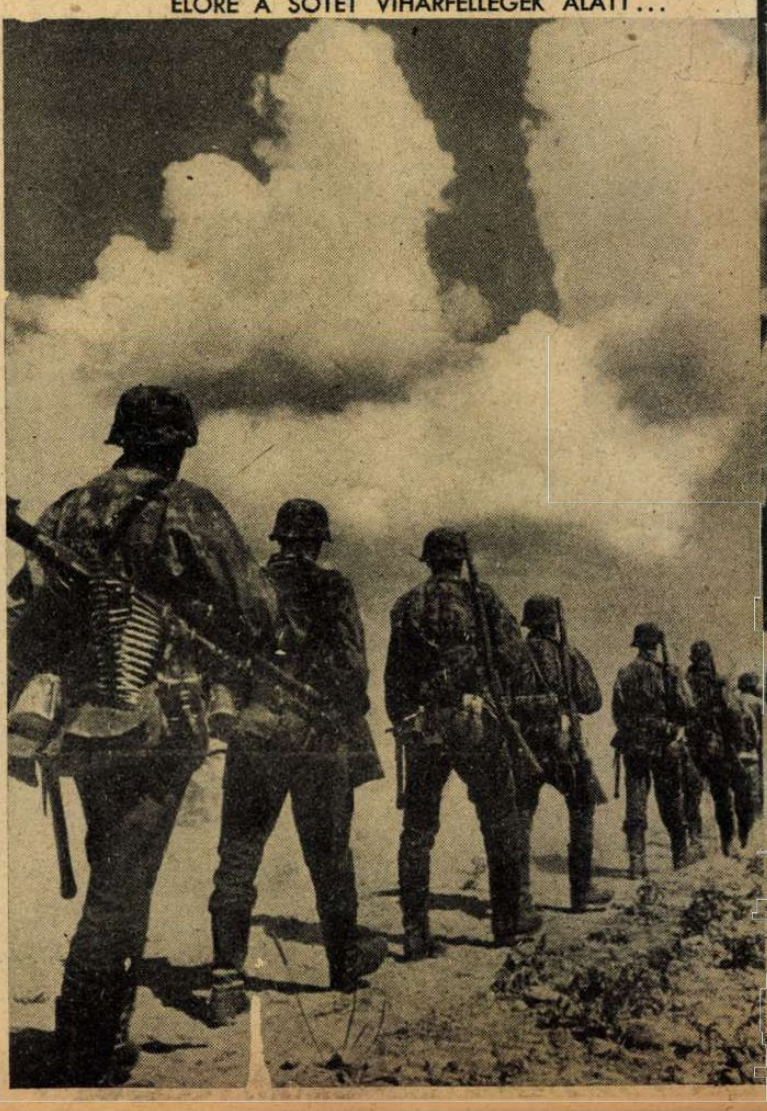

VJAZMA KÖRÜL KERÍTIK TIMOSENKO HADSEREGÉT...

CSATÁK A KRIMI FÉLSZIGETÉRT.
A perekopi sziklás állások, ahonnan a szövetséges hadak betörtek a félszigetre.

A DONEC-MEDENCE SZÉLÉN.
Budennij katonái már szívesen sietnek a fogságba...

egy angol őrhajót s Lisszabonba több csonka hajókaraván futott be, súlyosan megviselt állapotban.

A szovjetháború első három hónapjában, a német tengeralattjárók *150 millió kilogram hadifontos angol hajórakományt süllyesztettek el, ami 75.000 vagon árúnak felel meg. Mozdonyok nélkül, egymásmögé szerelve, ennek a vagonsornak 750 kilométer lenne a hosszúsága, vagyis, légvonalban majdnem átérné az egész angol szigetországot hosszúsági tengelyében!...* Ezt az elképzelhetetlen mennyiségű árút csak a tengeralattjárók torpedózták az Oceán fenekére s az összveszteséghez hozzá kellene számítani a légi támadások és az aknák által tönkretett rakományokat is.

A hét folyamán a német légierő bombázta *Manchester* és *Hull* ipartelepeit, a *Humber*-torkolat vidékét s *Kelet- és Délanglia* kikötőberendezéseit. A *doveri rádiótornyokat* a nehéz parti ütegek lőtték kiváló eredménnyel. A Csatorna fölött, a megszállott nyugati területen és a német birodalom légi terében lezajlott légi csatákban Anglia sok gépet vesztett s ma már pontos számítások bizonyítják, hogy az *angol veszteségek sulyosabbak az okozott károknál.*

A *birodalmi kérdések* fontosságát meghangsulyozta a *japán kormányválság* s Toyo miniszterelnöksége óta *Kanada, Ausztrália, Singapore és Honkong áll az angol érdeklődés előterében*... A Csendes Óceánon tikkasztó a levgő. Az amerikai légiforgalmi társaság beszüntette járatait a Csendes Óceánon. Kifutott kereskedelmi hajókat visszaparancsolnak a hazai kikötőkbe. Az állítólag megtorpedózott amerikai hadihajó, a *Kearny* incidensét a háborús párt a *beavatkozás* népszerűsítésére hasz-

NINCS TOVÁBB!
A szétlőtt szovjetpáncélos szerencsésen megmenekült legénysége bevonul a fogságba.

ANGOL HURRICANE
kedvező állásban az északafrikai olasz tábor előtt.

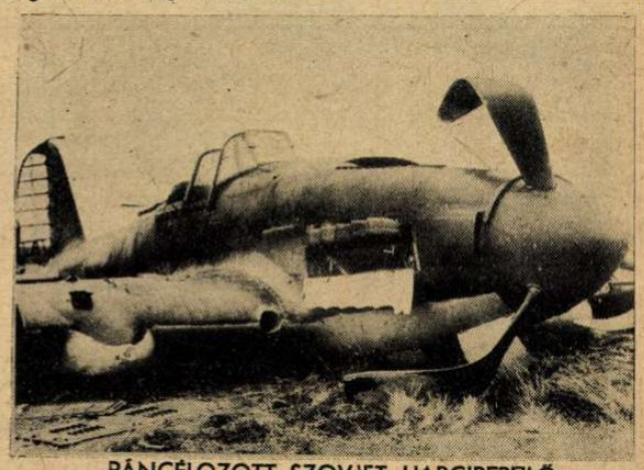

PÁNCÉLOZOTT SZOVJET HARCIREPÜLŐ.
Nem az önsúly húzta le az anyaföldre...

TÁBORNOK ÉS EZREDES MEGBESZÉLÉSE HARC KÖZBEN A FARAKÁSOK KÖZÖTT.

INDUL A SZÁZAD
sok nehéz ütközet után új csatára s fiatal hősei a keleti frontnak, a győzelmek veterániai lesznek...

Előnyomulás a felbecsülhetetlen hadizsákmány mellett

Német vezénylő tábornokok az előretolt megfigyelő állásból nézik az ütközetet

A HÉT LEGÉRDEKESEBB KÉPE AZ ANGOL PARTVIDÉK TÜZÉRSÉGI LÖVETÉSÉRŐL.
Nehéz német gránátok robbannak a doveri rádiótornyok között.

Should this newspicture be censored?
Damaged British battleship "Malaya"
seeking repairs at U. S. Navy Yard.
Drops anchor in New York's upper bay

SÚLYOSAN SÉRÜLT ANGOL HADIHAJÓ BEVÁNSZOROG A NEWYORKI KIKÖTŐBE. | A felvételt közlő amerikai Life azt kérdezi: „Szükséges volna cenzurázni ezt a képet?...

nálja fel. *Washingtonban* az alsóház megszavazta a semlegességi törvény megváltoztatását s az *International News Service* messze robbanó híre szerint, Amerika a nyújtott segítségért az angol világbirodalom összes támaszpontjainak szabad használatát igényli... *Forrnak, sisteregnek a tervek a nemzetközi diplomácia és a sajtó boszorkánykonyháján, de minden szándék meghatározója Szovjetoroszország közelgő végzete lesz. A bomló arcvonalakon dől el, hogy a közeljövőben ki, mit cselekszik. A súlypont Moszkva előtt, Mozsajszk táján reng a földet rázó csatákban s Leningrád és Rosztov is fontosabb a demokráciák számvetésében, mint nagyon sok kérdés, amelyekről lázasan többet beszélnek...*

Moszkva fölött A chamovni-i városnegyed

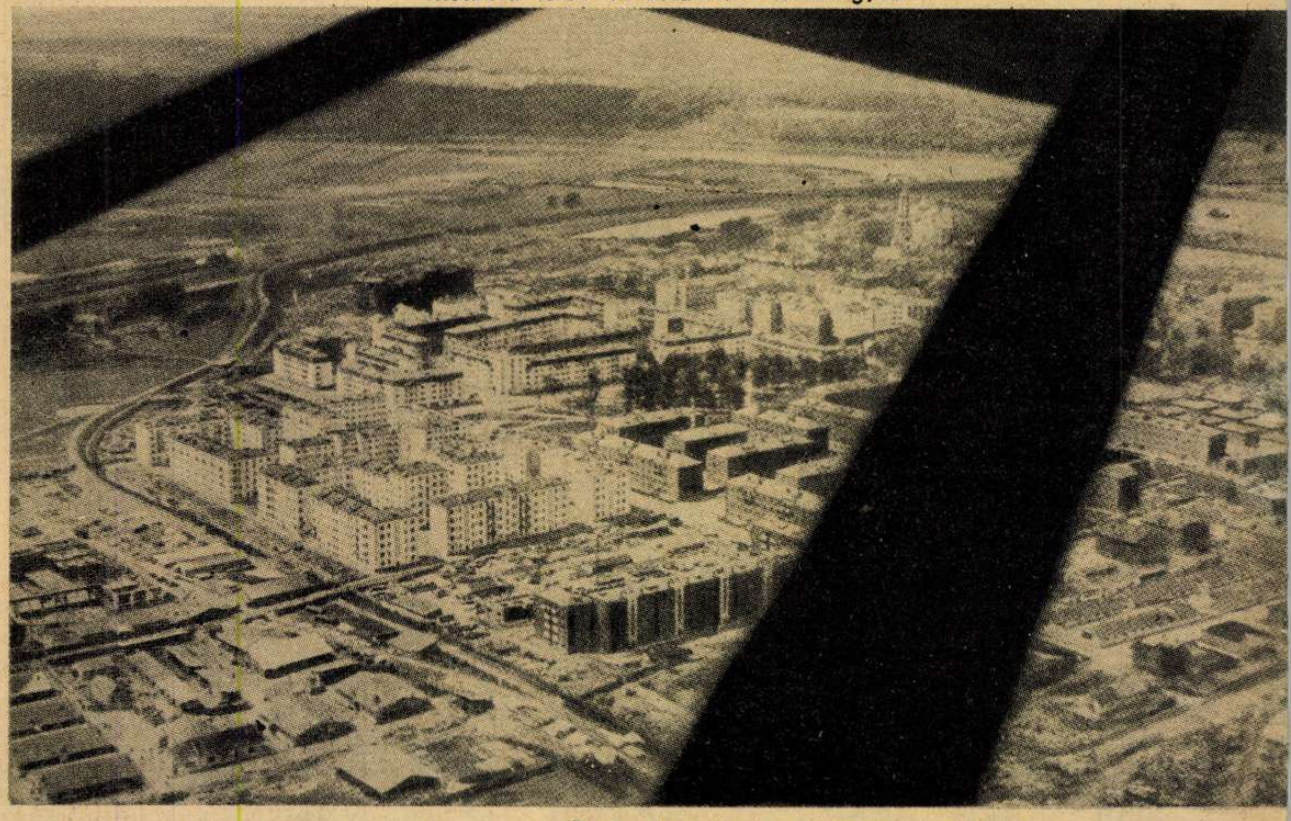

Leningrád ostromában szétrombolt szovjet harc kocsik
a városi villamos végállomása mellett

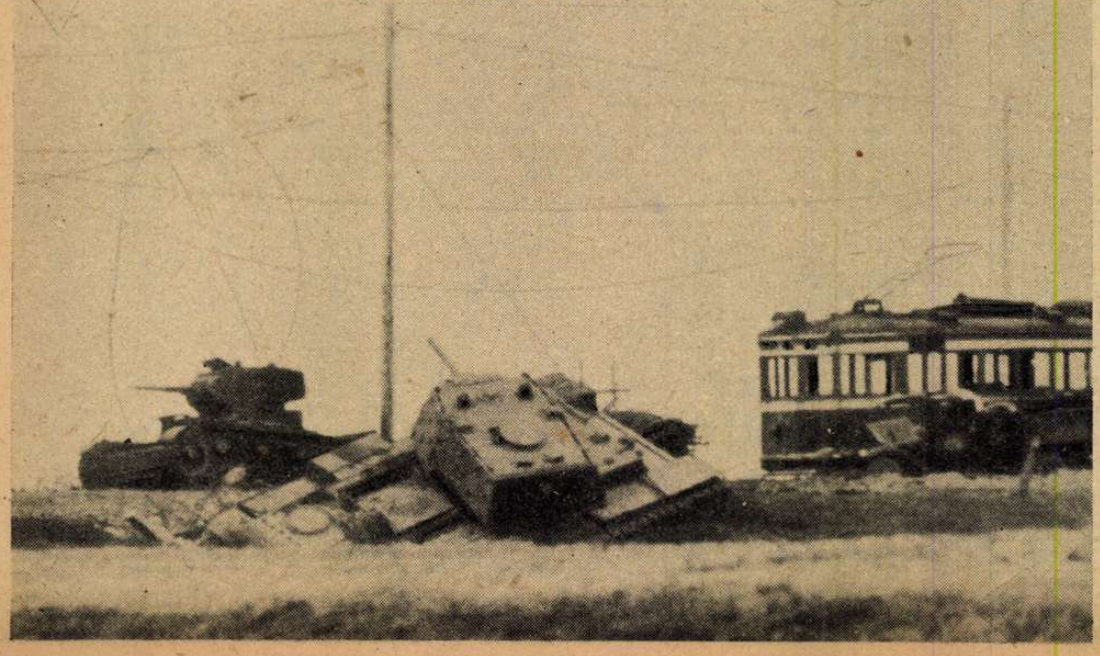

Gyalogságunk rajvonala a szovjet síkságon

A HÉT TÉRKÉPEI

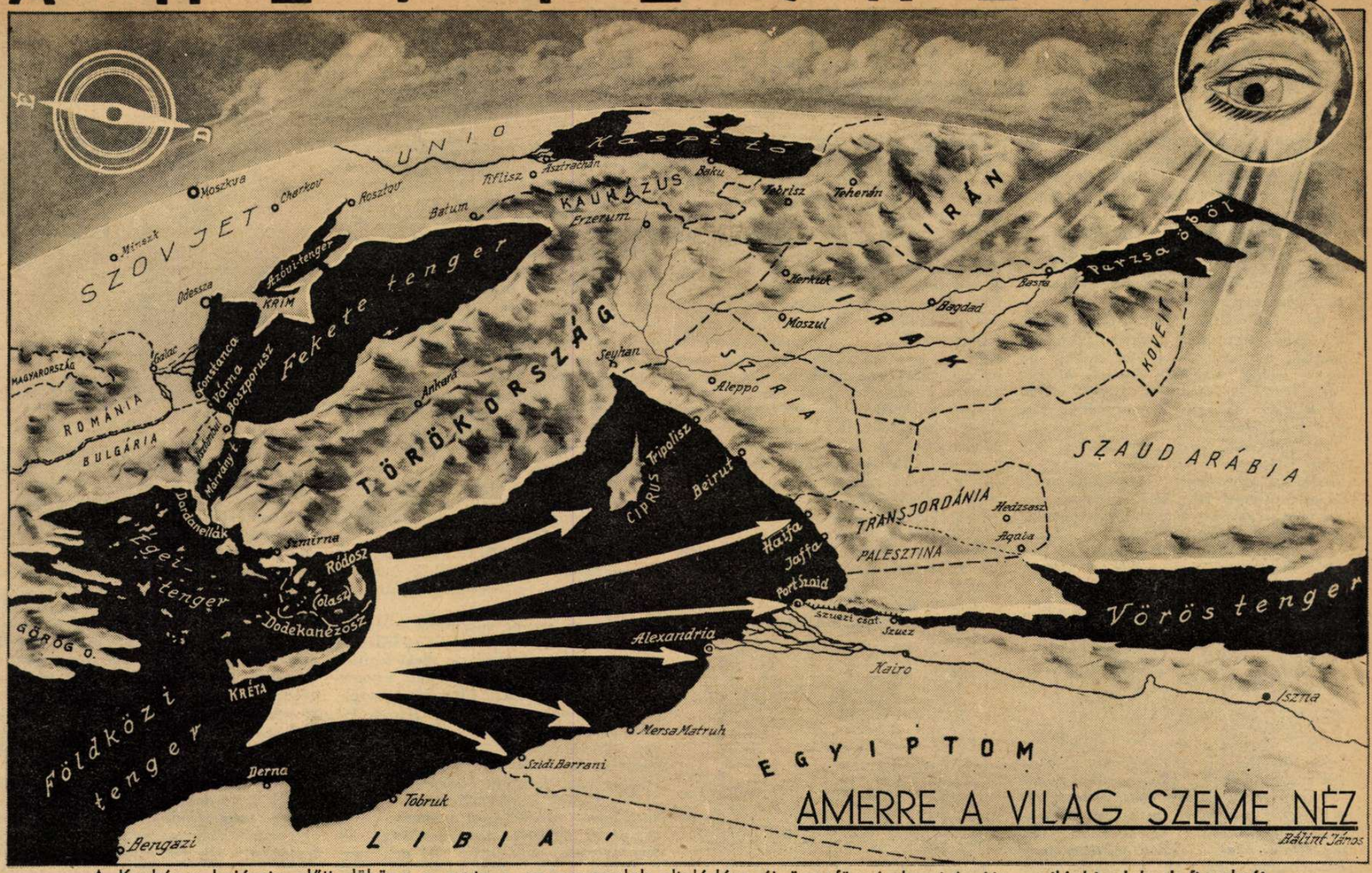

AMERRE A VILÁG SZEME NÉZ

Bálint János

A Kaukázus bejárata előtt dühöng a csata s az arcvonalak eltolódása új összefüggésekre irányítja a világbirodalmak figyelmét...

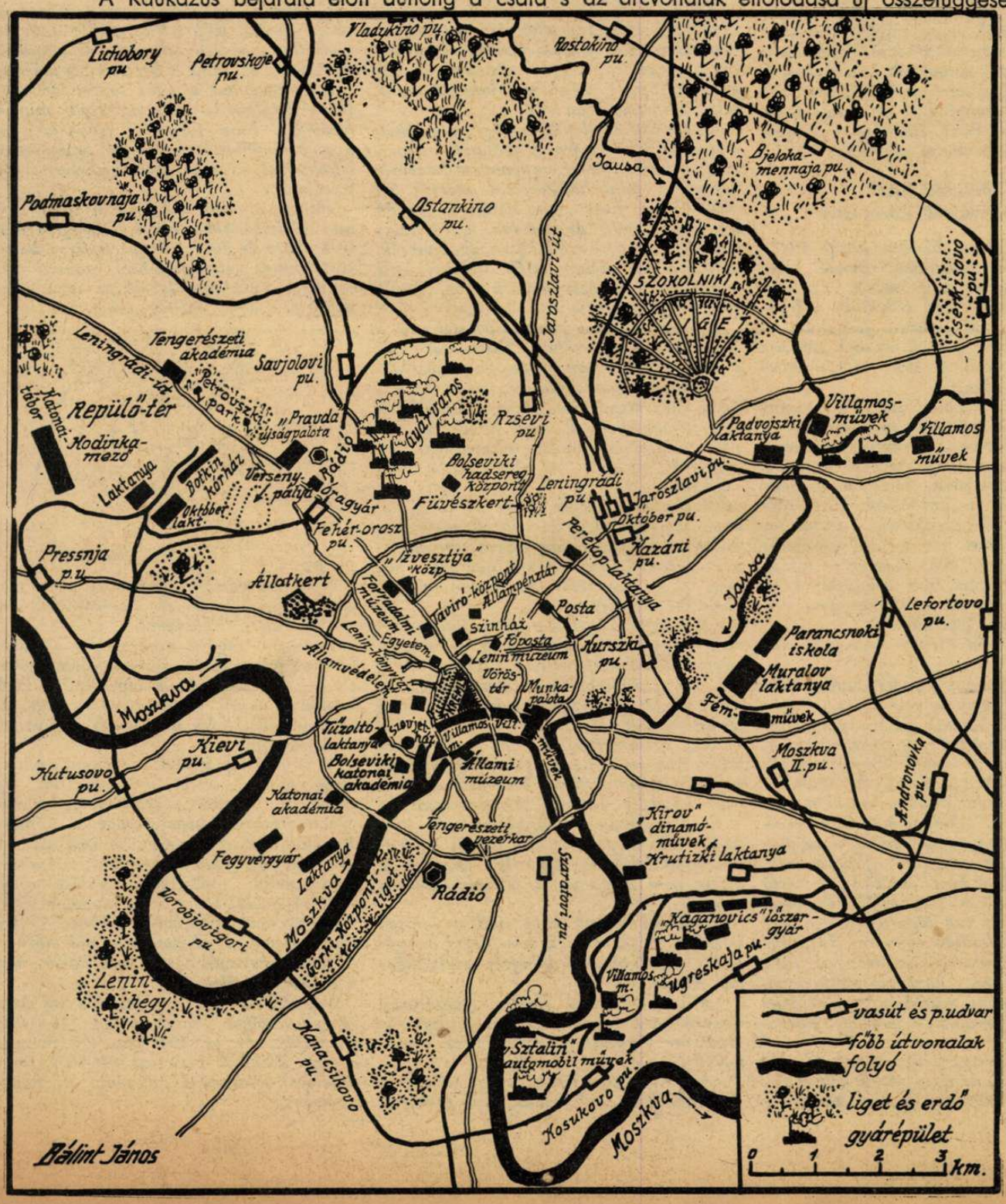

A moszkvai körzet

Káprázlató gyorsasággal nyomult előre a középső német hadsereg a vjazmai és a brjanszki bekerítő csaták idején **Moszkva irányába** s a páncélos egységek óriás harapófogóját **Kalinin** és **Orel** között már áttörhetetlenre sűrítette a beérkezett gyalogos hadosztályok ereje. Az ecélfal napról-napra szűkebbre szorul s a harcok Moszkva külső védelmi övezetében lángolnak fel. A szovjetbirodalom népeit megdermesztette a fekete hír, amely lerántotta a leplet a sok hazug, gyámoltalan és gyermekes jelentésről s Lozovszki-„elvtárs" fecsegő híradásairól. A szovjet romlott szíve körül dörögnek az ágyúk, Moszkva hadiipari telepeit s híres pályaudvarát szaggatják a német bombák, a vasútvonalakon megszűnik a forgalom a szélrózsa minden irányába, a szovjetvezetőség és a diplomáciai kar csendesebb tájakra költözik, elnémul a rádió s milliók várják már remegve az utolsó, szörnyű csapást. A cárok ősi városát s Sztalin a vörös cár székhelyét babonás legendák övezik s elvesztése megroppanthatja a szovjet maradék, zavart ellenállását. Az északi és a déli gyárvárost s a nyugati repülőtér és a laktanyák környékét sűrűn látogatják a stukák. **Moszkva védelme felőrli a szovjet tartalékokat, de nem tartóztatja fel a csillagokban megírt sorsot...**

Régi magyar világ

Oroszország európai tervei, Európa száz év előtti közvéleményét — ahogy a magyar napisajtó híradásaiból látjuk —, sokszor és sokféleképpen foglalkoztatta. 1843-ban írják:

«...A néhány hónappal ezelőtt terjengett hír ismét felmerült, miszerint az orosz kormány Serbiát, Moldaviát és Oláhországot egyesítve egy új királyságot akar létesíteni...»

Ez a külpolitikai terv akkor merült fel nagy hevességgel, amikor Oroszországnak ugyancsak meggyűlt a baja az egyre jobban kudarcba fulladó *kaukázusi hódító hadjáratával.* Ennek sikere körül már valóságos bizalmi válság tört ki a közvéleményben:

«...Mindenki feszült figyelemmel néz azon következmények elébe, mellyet a rendkívüli erőlködések elérendenek, mert ha az idei orosz táborozás is eredménytelen marad, akkor a hegyilakók meghódoltatása többé el alig hihető.»

Egy angliai hír 1843-ból hasonlóképpen nagyon jelenlegi elképzeléseket érint:

«...*Április 23-án sajátszerű társaság lépett életbe Londonban, melly egész Európát együttműködésre készül felszólítani oly célból, hogy a zsidók szállíttassanak Palesztinába s ott a török kormány beleegyezésével független királyságot alkossanak. E társulást létesítő tagok azt hiszik, hogy az egész világ valamennyi izraelitája örömmel fog e szándék végrehajtására rohanni, az angol lapok azonban azt hiszik, hogy nem igen tudnak ott megélni, hol egyedül vannak, valamint az olló is csak akkor tehet szolgálatot, midőn valami más tárgy jő két éle közé...*»

Ez a zsidó birodalmi elgondolás, Palesztina központtal, akkor már világpolitikai terv volt, zsidó nemzetközi kapitalista törekvésekkel és kijelölt koronázatlan császárral, *báró Rotschild Salamonnal.*

Ahogy a pesti lapok írták:

«...*Nemrég torzkép jelent meg Bécsben báró Rotschild Salamonról, melly őt ábrázolja és zsebéből 16 uralkodó arcképe tekint ki...*»

Eddig a hír, ezután következik a zsidóbarát mentegetőzés:

«...mi azonban csak becsületére válik, mert azon ritka példát mutatja, menynyire emelheti idővel a szegény embert is csüggedetlen szorgalma és józan takarékossága...»

A kissé gyanús «csüggedetlen szorgalom és józan takarékosság», szép ívezetben segíti a zsidóságot felfelé a csúcspontra:

«...*A pesti izraelita község* egy olly forma nagyságú páholyt szándékozik tartani a nemzeti színházban, mint *a casinóé.* Bizony, bizony ők, mint *legpénzesebb polgártársaink* legkönnyebben emancipálhatják a külvárosban kucorgó magyar színészetet.»

A törvény nehézkes és lassú fegyverével csak a szegényebb emberek gyermeki képzelődése próbálta felvenni a harcot az egyre fenyegetőbb nemzeti veszedelemmel szemben. Egy ilyen viharos, lázadásszerű esetet írtak meg az újságok, melyre a következő helyreigazítást küldötte be *a budapesti asztalos céh:*

«...S. zsidó asztalos legfelsőbb helyen nyert engedményt mestersége háborítatlan gyakorlására, az 1840:29. törvénycikk alapján s ennek világos értelmében. Ezen törvény azt rendeli, hogy a zsidó, a kellő tanuló évek kitöltése és az erre következő vándorlás után, megtanult mesterségét *akár a maga keze, akár vallásabeli legények segítségével is* űzheti. Azonban S. keresztény legényeket tartott, *következőleg törvény ellen cselekedett. E tény hívá fel az asztalos céhet panaszos szót emelni a felsőbbség előtt,* melly azonnal egy biztost rendelt ki a céh előadásának valóságáról meggyőződést szerzendő. A dolog úgy állt, miként a céh azt elpanaszlá és a lépésnek eredménye lőn, hogy S. emiatt a városkapitánynak bepanaszoltatott, azonban ennek következtében sem műszereit nem szórták szét, sem pedig címerét le nem tépték. Mégis *személyeskedései* miatt, mikkel a felsőséget és a céhet illette, de főleg azon merényletéért, miszerint az engedményt magára a céhbiztos által ruháztatni állította, a kapitány őt *néhány órai börtönre ítélé,* melly ítélet tanácsülésileg is jóváhagyatott és szigorúan kimondatott, hogy *a felsőbb helyen nyert engedelemmel visszaélni, vagyis annak körét túllépni ne merészelje...*»

Szép magyar idő volt száz év előtt, amikor még a zsidó csak zsidót dolgoztathatott s ha meg tudott volna állani az ország ennek a rendelkezésnek védelménél, bizony sok súlyos válságot megelőzhetett volna a nemzet, — ami 100 esztendő mulva elkerülhetetlenül bekövetkezett!

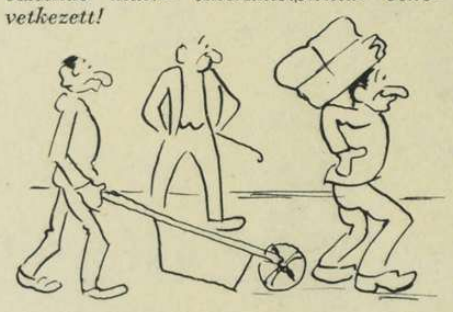

Pedig újságíró eleink is gondoltak a jövendőre és álmodoztak sokat, szépet és biztatót arról, hogy milyen lesz *száz év mulva* a magyar főváros. Ezeknek a megható magyar álmoknak legérdekesebb s valóban feljegyzésre méltó, fontos kultúrpolitikai bizonyítéka egy sajátságos írás, amely a *Pesti Divatlap* hasábjain jelent meg a következő címmel:

«Fővárosi hírek a jövő század közepén.»

Az író 1841-ben híreket közöl 1941-ből, hogy megcsillogtassa olvasói előtt a jövendő csodás lehetőségeit. Az öregek persze mosolyogva csóválták a fejüket a bolond, elérhetetlen jóslásokra s még a *szerkesztő* is szükségesnek tartotta az írásműhöz csillag alatt a következő magyarázatot fűzni:

«...Szokták mondani, hogy a magyar inkább a jövő, mint a jelen embere, s minthogy különben is majd mindnyájunkban lappang némi látnoki és jósló tehetség, elhatároztuk, hogy a szegény jelent mellőzve a gazdagabb jövő hírterén is némi előszáguldozást teszünk...»

Hová száguldott hát az írói képzelet? Mit látott 100 év előtt a magyar újságíró, vagy mit várt, mit szeretett volna látni *1941-ben,* — az ismeretlen, izgató és rejtélyes jövendőből?...

Átadjuk a szót régen porladó elődünknek:

«...Nem szükséges mondani, milly roppant változást értünk egy század leforgása alatt! *A haladás jótékony szellője* milly szép fordulatot ada nemzetiségünk lobogójának és a fonák állapotok milly rendes viszonyokra jutának közöttünk.»

«*Most már a fővárosban csupán a magyar uralkodik. Iskoláinkban már minden magyar nyelven taníttatik, mindaháromszínházunk magyar, a kávéházak, vendéglők szolgái közt alig tud egy kettő idegen nyelvet, a vendéglői étlapokon csak egypár étel van idegen nyelven feljegyezve, a külföldiek számára. Húsz politikai s tíz divat s tudományos lapot nagyrészt a fővárosi közönség tartja fenn, míg száz év előtt aránylag itt volt legkevesebb előfizetőjük a magyar lapoknak...*»

«*A társalgási nyelv úgy a nagyok fényes palotáiban, mint egyszerű polgáriakban kizárólag nemzeti, s nem kell életben halálra szónokolni s rímánkodni a magyar hölgyeknek, hogy beszéljenek, olvassanak és érezzenek magyarul. A magyar polgári őrség csupán egy zászló, a nemzetiség zászlaja alatt vitézkedik, még a ruha és viselet is magyaros, a néhai frakk és rokk helyett mindnyájan nemzeti szabású köntöst viselünk, bajuszunkat, szakállunkat megnövesztjük, s mivel, — lovagias nemzet utódai lévén, — köztünk a lovaglás ismét felkapott, már csak toborzót lejtünk, csizmáinkon sarkantyút viselni nem pirulunk, mint elődeink száz évvel ezelőtt.*»

«*Mióta a részvényes társaság birtokában volt Lánchíd a nemzet sajátja lett, ez az országos kiadásnak tetemesen jövedelmez, noha a hídvám, ezüst pénzről rézre szállíttatott alá. Hinnék-e olvasóink, hogy azon hely, melyen az Országháza pompás épülete áll, a sétányul szolgáló fasorok lombjai alatt legszebb mulatóhelyeink emelkednek...*

«*A fővárosunk és Bécs, s Debrecen és Fiume közt fennálló vaspályák ismét új vonallal fognak szaporodni, Kassa és Lengyelország felé.*»

«Mióta *az egykor világszerte híres budapesti por- és homoktengert* nyárilakok, kertek, zöld mulatóhelyek megtelepítése által nagyobbára kiirtani sikerült s a csatornák és artézi kutak jóízű vizét isszuk, *fővárosunkban a halandóság tizszer kisebb, mint azelőtt volt, midőn Európa egy városában sem halt meg aránylag annyi ember, mint az egykori ihatatlan vizű és rossz levegőjű Budapesten...*»

«Ki a mult századbeli magyar lapokat olvassa, azok fővárosi újdonságai közt, alig talál egyebet, *mint rendőrség elleni szüntelen kikeléseket.* Mi meg nem foghatjuk, hogyan történhetett olly nagy változás, mert hiszen *most a budapesti rendőrség a legügyesebb, legszemesebb s legrendezettebb európai policiák közé tartozik, elannyira, hogy a személyes és vagyoni biztonság sehol sem inkább biztos, mint fővárosunkban...*»

«*A Lánchídfőnél álló Széchenyi emléket, nagyszerűsége dacára is kicsinylik némelyek a nagy férfiú roppant érdemeihez képest, s mint halljuk, azt akarják indítványozni, hogy még díszesebb emlék állíttassék az ő dicsőségére. Ez a nagy emberek sorsa; — éltökben rágalmazzák, üldözik, alig méltányolják, haláluk után pedig majdnem összevesznek azon, ki miként dicsőítse, istenítse őket...*»

«*...Egy költőnk pompás palotát vett a Hunyadi János-utcában. Most már költőink sem tarthatnak az éhenhalástól.*»

«*Fővárosunkban már tíz posztógyár s nyolc selyemgyár létezik, s a külföldiek mégis panaszkodnak, hogy a belföldi vevők minden gyártmányt elkapdosnak orruk elől s nem jut külországba való szállításra...*»

«*Sokan azt tartják, hogy mióta a Tisza—Debrecennel, csatorna által összeköttetésben áll, honunk nyers terményeinek főpiaca többé nem Budapest, hanem a mindenható, gazdagodó alföldi óriás — Debrecen...*»

«*A művészi egyesület által kitett kétszáz aranyas pályadíjját N. N. festészünk nyerte el, remek történeti képével, melly hőseink legjelesebbikének önfeláldozását tüntetve fel, a népre bizonnyal lelkesítő hatást teend...*»

«*Egy drámairónk «Mátyás király» című színművét most már negyvenötödször adják tele színházban s a költőnek eddigelé már húszezer forintot jövedelmezett...*»

«*A margitszigeti kényelmes szép mulatóhelyek, még most, ősz idején is, leglátogatottabbak, a négy kis gőzös már szinte nem elégséges a sokaság szállítására.*»

«*A budai hegyek közé szállító vasuton is sokan járnak még, a friss hegyi levegőt s az ott kínálkozó többféle mulatságokat élvezni.*»

«*Mióta a városi tanács elhatározta, hogy minden utca köteles tartani egy-két éjjeli őrt, útonállásról éppen nem, s rablásról is csak gyéren hallani...*»

«*Ép most vesszük a hírt, miként a Duna és Tisza szabályozása már tökéletesen bevégeztetett és így, miután most utaink is országszerte elkészültek s jó karban állanak, a szabadabb, gyorsabb közlekedés virágzó kereskedelmünket s műiparunkat még inkább emelendi. Lám mily nagyszerű eredménye van a kétgarasos adónak!...*»

«Midőn a városi hatóság azon bölcs határozata, miszerint a vendéglők, kocsmák és fűszerárusok borai minden héten megvizsgáltassanak, s ha megrontvák, kiöntessenek; — legelőször vették gyakorlatba, *tömérdek bor folydogált a külváros csatornáiban,* és most már a gyakori vizsgálat és szigorú felügyelet következtében alig koboznak el hónaponkint egy pár hordócskát, mi a fővárosi népnek egészségére eddig is a legjótékonyabb befolyást gyakorolta.»

A dunaparti sétány fasorai ismét tovább fognak terjesztetni. A fővárosi iskolák új pályája megkezdődött, s a tanulók száma oly nagy, hogy a legtágasabb hallgató teremben is alig van már hely számukra.»

«*A drámai színészeket képező iskolának jelenleg összesen tizenöt növendéke van, — mind szép tehetségű fiatal egyén, s minthogy az intézetbe még öt növendék fölvétetik, ez iránt a belépni kívánók jelentsék magukat a színi iskola igazgatójánál. Táplán és szálláson kívül minden növendék húsz forintnyi havidíjat kap s a kitűnőbbek, nyilvános próbatételek alkalmával nagyobb jutalmazásban is részesülnek.*»

«*Mind az alsó hídnál álló nagy drámai színházunkban, mind a Kerepesi úton levő opera és ballett, mind pedig a budavári vegyes színházunkban összesen csak öt idegen mű fordult elő az idén, mire minden magyar büszke lehet.*»

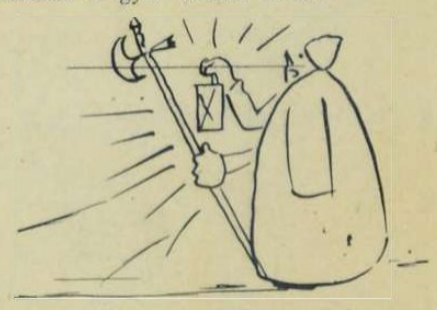

1941-ben élünk s elbírálhatjuk a magyar álmokat, amelyek *szerényebbek voltak az elért valóságnál.*

Budapest tényleg magyar, ha a zsidókérdést, mely 1841 óta veszedelmesedett el, — a jóslásból kikapcsoljuk. Több lapunk is van, mint amennyit 100 év előtt jósoltak, több színházunk és kultúrintézményünk.

A rendőrség kiváló s nincs szükség utcai őrökre. Több a vaspályánk, jó utunk, — kisebb a halandóság s nagyobb Széchenyi népszerűsége... A megálmodott csatornák még nem készültek el, de több író vásárolt palotát. Debrecen kereskedelmi elsőségének jóslása eddig nem teljesedett be. A Margitszigeten tényleg kényelmes mulatóhelyek állnak, de hol vagyunk már a *«Kétgarasos adó»*-tól?... A bajusznövesztés terén nem ütjük meg a kívánt mértéket...

Nagyobb a fény és nagyobb az árny Magyarországon, mint ahogy 1841-ben gondolták, de az 1941-ben élő magyar a régi jóslásból csak azt érezheti, *hogy érdemes dolgozni és álmodni új nagyságunkról...*

NET OKTÓBER ELEJÉN A LAKTANYÁBAN

Ki a legnagyobb úr a környéken?
Alázatosan jelentem, az őrmester úr!

— Mondd, kérlek, miért jöttünk ide?
— Mert innen aztán van időnk győzelmesen visszavonulni ...

AZ INTERJU!

— Csak írja meg, kedves kisasszony, hogy csapataink győzelmesen folytatják a harcot a végső győzelemig.

SZTALIN TÁBORNOKI ÉRTEKEZLETET TART

— De elvtárs, a rézangyalát! Hol van a többi? ...
— Zsákokban, könyörgöm ...

HOTEL EURÓPA

— Ruszlival már nem szolgálhatok. Talán tessék angol bélszínt parancsolni ...

HAZUDJ NEKEM!

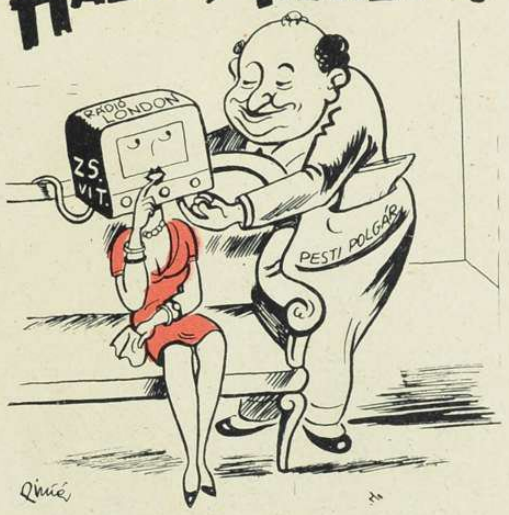

TÁBORNOKOK ZSÁKOKBAN ...

Vorosilov és Budennij után Timosenko is zsákba került ...

MAJSZKI: «Bizalom, felséges urak és hölgyek, a Szovjet kardja megvédi Önöket ...»
(Kladderadatsch.)

A SZOVJET-PARADICSOM

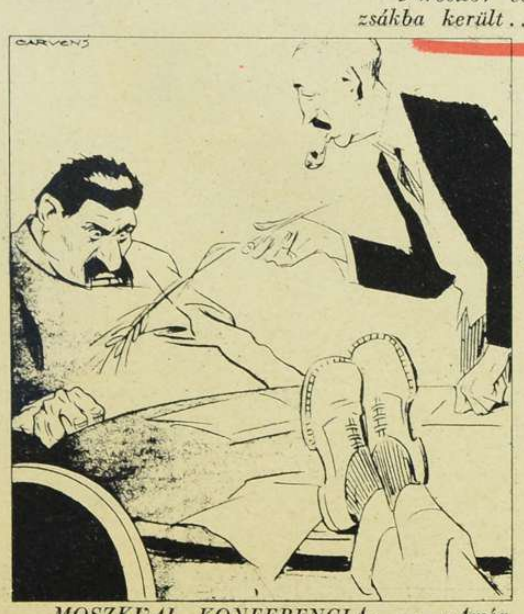

MOSZKVAI KONFERENCIA: — «Amíg ideér az angol segítség, addig kapaszkodjék ebbe a szalmaszálba ...»

AZ IGAZI LÉGTORNÁSZOK

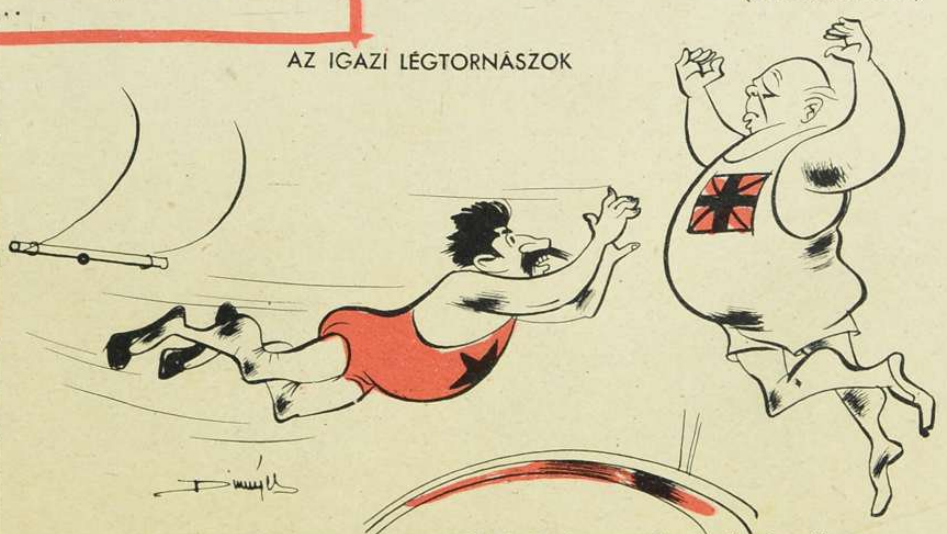

Sztalin: *Churchillkém, te becsaptál! Csak úgy teszel, mintha fognád; nem pedig a levegőben lógsz.*

Churchil: *Nem értem; az előbb még mintha fo[gnám]*
tudom, hová lett!

[...] József-körút 5. Telefon: 137—103
[...] a 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy
[...]. Felelős: Győry Aladár igazgató.

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztő[ség]
— Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre [...]
visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budap[est]

ODESSZA VÉGNAPJAI

SZOVJET CSAPATOK VÁRJÁK AZ ELFOGLALT
VEOKBAN A PARANCSOT A
GYÁMRA